

היכן אגדה זו

יאיר לוטן (הנסיך מהממי)

מערכת 1

המונה 1 – גן האהבה

יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, אהבה
 היא נמצאת כאן בסביבה,
 בוואו נשחק איתה,
 במשחק מוחבאים;
 מי שmagala אותה
 הוא ראשון לאוהבים !

יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, אהבה
 היא נמצאת כאן בסביבה,
 בוואו נשחק איתה,
 היא טובה ומטיבה;
 מי שmagala זוכה בכל כולה, באהבה !

בחורים ובחורות:
 יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, אהבה
 היא נמצאת כאן בסביבה
 עם שמחת הנערים
 נשתול וונחפש;
 נזמר לה עוד שירים
 שאל לבנו תכנס !

יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, אהבה
 היא נמצאת כאן בסביבה
 אולי של' היא ושלך,
 אולי שלך היא ושלוי;
 בוואו ונחפנס אותה,
 כי המשחק הוא גורלי !

ילדים וילדות:

הכל אגדה!

המחומר עלה לראשונה בדצמבר 97 בתיאטרון הסינרמה –
 תל-אביב, בהפקת "טלית הפוקות".
 זכה בפרס מחוזר השנה 1997.

הדמות וה משתתפים :

מוני – נערה בת 20 – מיכל ינאי
 מהימי – נסיך בן 22 – יair לוטן
 ממימה – אמה החורגת של מומי – איציק כהן
 מלכה – אמו של מהימי – אלחי לוייט
 מכששיה – מכשפה קשישה וטובה – נורית כהן
 בט – משרת בית ממי – גיל צירנוביץ
 קטי – אחות הנסיך מהימי – בועז פיניפר
 ארבע אחים חורגות/שרותות/נערות
 ארבעת אבורי הנסיך/שרותים/נערים
 שבעת ילדי העיר/ילדיו גן האהבה

מחזה, שירים ובימוי – אורן פסטור
 מוסיקה – שוקי לוי
 ניהול מוסיקלי – חגי אלקיים
 עיצוב תפאורה – דרור הרנzon
 עיצוב תלבושות – פניה טורנה
 עיצוב תאורה – אבי יונה בואנו
 כוריאוגרפיה – קלוד דרייה

בוואו נשחק איתה
במשחק הנערות:
מי שמלילה אותה
כל חיו מאושרים!
מי: יש אהבה לי, יש
כל גופי גועש
ולבי לוחש:
יש אהבה לי יש
יש אהבה לי יש
הנס כאן התרחש,
יותר לא אבקש;
יש אהבה לי יש
מי ומה מי:
מי:
יש אהבה לי יש, יש, אהבה לך יש
מבט עיניו כמו אש מבט כמו האש
ולל יופיו כובש כל יופיך כובש,
יש אהבה לי יש
יש אהבה לי יש
אותו רק אהפש
כל לבבי רוחש
יש אהבה לי יש
מי ומה מי:
לי יש אהבה!

מכשךישה:

היה היה פעם נסיך משגע ביופיו, וכולם קראו לו מהמי. מהמי
בוכות היותו מהם באופן הכى מהם שאפשר.

(מוסיקה, משחק מחבאים)

מוני: ואני מקווה
שהיא אליו קרובה,
ולבי לוחש, נמצא
כי רק בה את חפצה
אחפש בכל פינה;
הן רק לי היא ממתינה.
בחורות: ממי באהבה מאמינה,
והיא תיתן לך מתנה
אותו לחתונה
מהימי: סליחה...
מוני: אין דבר.
מוני: נעים מאוד, מה?
מוני: ממי.
מהימי: ממי? איזה שם מתוק בחרת לך?
בחרו לי...
מוני: זה מפני שתאת כלכך מתוקה?
בחורים ובחורות, ממי ומהימי:
יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש,
יש, אהבה
היא נמצאת כאן בסביבה
היא תושט לי את ידה,
ואתיה באגדה;
היא הלמה, היא האין,
לאורה אני אלך.
יש, יש, יש, יש, יש, יש, אהבה
היא נמצאת והיא קרובה,

תמונה 2 – בית ממי

אוֹיָ מָה אַנְיַ אֶلְבְּשׁ ?	מִי :
אוֹלֵי זִקְטַּ חֲדָשׁ ?	מִמְימָמָה :
עַם שׁוֹשָׁנָה בְּדָשׁ ?	
זֶה סְטִילָה כָּה מְשׂוּבָחָה זֶה אִיכּוֹתִי ! בְּרוּוּ ?	
אַנְיַ אֶלְבְּשׁ יְדוֹךְ .	
תְּרַשְׁיַ לִי קַצְתַּ לְצָחָוק :	
הַצְבָּע הַיּוֹרָק	
מָזְמָן אָסָור בְּחֻקָּק, לְדָעָתִי .	
אוֹלֵי אֶלְבְּשׁ צָהָוב ?	
זֶה יַעֲשֵׂה לוֹ כָּאָבָּ רָאָשׁ ;	
תְּפִסְקוּ לְהַתְּרִיףָ אַת דָּעַתִּי !	
מִמָּה, מָה אַנְיַ אֶלְבְּשׁ ?	אֶרְבָּעָה האַחִוֹת :
לְכָבוֹד הַמְּהָמָם ?	
מִמָּה, מָה אַנְיַ אֶלְבְּשׁ	
שַׁהְוָא יִגְידַּ לִי כָּן ?	
רַק שַׁהְוָא יִגְידַּ לִי כָּן,	
וְאוֹכְשָׁתְחָן	
בְּטַקְסַ הַמְּקוֹדֵשׁ ,	
אַנְיַ אֶת הַצּוֹרָה שְׁבָשְׁלוֹת אֶלְבְּשׁ .	
מִמָּה ,	
מָה אַנְיַ אֶלְבְּשׁ ?	
וְמָה עַם מִמִּ ?	בְּטִי :
מָה אִיתָה ?	מִמְימָמָה :
מָה הִיא תְּלַבְּשׁ ?	בְּטִי :
רָאָשׁ שֶׁל יוֹנָה מְרוֹטָה ! מְרוֹצָה ?	מִמְימָמָה :

היה הייתה פעם נערה כסומה ומקסימה וכולם קראו לה ממי. מי בזכות היה מותקה באופן הכני מותקה שמותר.

היה פעם גן כסום ולבן שכולם קראו לו גן האהבה, בזכות היותו מקום פגישתם הראשונה של ממי ומהמי. אותה פגישה שמננה והלאה לא הייתה לבכם מנוחה.

כאן מתחילה לה העלילה המופלאה שלכם, ומכאן יחולו ההרפתקאות והההרכות, האכזבות וההפתעות להתגלגל; ואם מדברים על גלגולים, אז נעים מאוד להזכיר.

אני היא מכשישה, המכשפה הקשישה של מלכה המלכה. ומרוב שאני קשישה ועיפה, הפכתיה להיות מכשפה טובה. אני כנראה המכשפה הטובה הדואשת בהיסטוריה, ואולי גם הקשישה ביותר, בקיורו מכשישה. אני מייעצת למלכה, מגלה עתירות, מבלבלת ומחבלבת, אך יש בי גם חועלת, כי אני עוזרת להתפתחות העלילה, שאגב מודד להוחצת לנעו מכיוון שכל הרפתקאות מחרפות ממנה. ובביתה של ממי כבר מתרחשות להן הכנות הקדרתניות לנשף. ומימיימה, האמא החורגת של ממי, המטعن החרגיג, שואגת על בטוי, המשרתת טובת הלב, בטוי שנקראת לעוזר לאחיזות החוגגות של ממי – מִי, מוּ, מוּ וּמִהּ, בבחירה השמלות לנשף היכירות עם הנסיך. מהמי, נשף שהוא יוזמה של מימיימה שרקחה מזימה ויזמה במכותם בהול למלכה המלכה את ההזמנה.

וכך כשכלן מתכוונתו לנשף בארמון, נעה ממי המותקה בחדרה, קוראת סיפור אהבה, לא יודעת דבר וחצי דבר כי את ממי שכחו בכוונות תחילתה; וזהו רק התחלה !

ואז יופי יצית
את כל גופו באש,
והוא מיד יחליט:
אותה אני כובש.
הכל יקרה,
כשנפנש !

ומה עם ממי ?
מה את רוצה ?
מה היא תלבש ?
גוףיה רטובה לחוצה, מרוצה ?
למה ?

למה, למה...
אין לי פתרונות,
אני לא אחראית
לרשימת המוזמינות
נות, נות, נו קדימה להמשין,

כי כאן כולן רצות
להיות אשת הנסיך
כי כאן כולן רצות
להיות אשת הנסיך.

עם המלכה ביד
אל החופה יצא
זהה הכל כולה,
תלי כאן בשמללה
וכמה זה נורא,
שrok בזוכות גורה

בטי :
ממיימה :

בטי :
ממיימה :

בטי :
ממיימה :

בטי ומיימה :

ממיימה :

אבל...
אבל... אבל, אבל...
אין לי סבלנות,
אנחנו כאן באמצעות ההתארגנות
נו,נו,נו,נו תמשיכו,
בתהלהכה,
כי כאן כבר כל אחת רוצה
להיות הנסיכה

ארבע האחיות וממיימה :
כי כאן כבר כל אחת רוצה להיות הנסיכה !
מו :
אני במני תכלת
את הנסיך אוכלה,
את כל גופו זוללת
נופלת מחוסלת על הפנים !

מי :
אולי אלבש מכנס ?
ממיימה :
שלא יתקע לך קנס !
מי :
או יש לי פתרון :
אגיע עירום !

ממיימה :
את כישلون !
מו :
אני אלבש סגול
מה :
אני אלבש כחול
ממיימה :
לא יכולה יותר לסבול
את הבנות שלי !

ארבע האחיות :
מה מה אני אלבש
לנשף המדריך ?
מה מה אני אלבש
שהוא עלי יבית
רק שהוא עלי יבית,

מחזות הזמר

מה זה מאבק?
משמעות.

בטי:	איז מה איתה?
ממיימה:	פיפי ולמייטה!
מוני:	אייה
ממיימה:	אייה, אייה, אייה, או!

(בטי וממי בוווחות מהחדר)

ארבע האחיות:
ממה, תסתכל עלי,
אני כמו תמונה
ממה, תסתכל עלי,
אני כבר מוכנה!
אל הנשף ברינה!
ואז כשהוא יבחר
אותי מכל השאר
להיות הנסיכה
יהיה זה נחדר!
אצחק בקול
אל המחר!
(ויצאות)

ממי ובטי יקירות אני אמסור לנסי
ממכם ד"ש! בקהל חלש!
או, מה אני אלבש!

בנות חכו לי, בגללכן אני עוד לא מוכנה, גם כן בנות, דבילהה,

וירפי חיזוני
אגשים את חלומי;
שרק בזכות החן
תוכלו להתחנן.
ואם בהגיוון
נכח בצעע הנכון,
אולי נצליח להם
את המهام;
אולי אגיע למנוחה
ובעזרה השם
אשר לי בבטחה
על כס המלוכה!

(בטי נכנסת עם ממי בידיה)

בטי:
ומה עם ממי?
מה איתה?
ממי לנשף לא הולכת,
לא זוחלת,
לא מתגלגת,
לא פועעת,
וגם לא מקרעת;
מה יש לה לעשות שם,
למקוללת,
שהמשורה המיווחלת
מחכה רק לה,
או לה, או לה, לה, לה...
וזה יהיה מאבק

אבל אני אתך
או למה את לא מספרת לי את האמת? איך זה
קרירה שלא הזמן גם אותו לנשף?
הנסיך ומלכה לא מכיריהם אותן.
אבל פגשתי בו, פעם בgan האבה...
זה היה מזמן.

עשרות מכתבים, בט', כתבתי לו
שם מימה קראה...
מה?
זורקה לובל...
באמת?
בן, לא רציתי לצער אותך, אבל הצנורה של
מミימתה היא אכזרית
לייא לעולם לא תתן לי יצאת מהבית
בלא

לא לפני שכט האמי, מוו, וממה הסתוות ימצא
להן חתן.
יא לפני.
ן לפני.
ן?
ן?
את?
יכשיו!
יכשיו?
את ההזדמנות שלנו בטוי, עכשו, כשהן לא
רבנית, עכשו כשהן בדורין לנשף,
ממיממיה מרוב בمبرשות שכך להנול אומי.

בטי:
ממלי:

בטי:

מי:
בטה:

ממי:

בטי:
ממי:

בטי:
ממי:

בטי:

ממי:

ממי:

בפטין:

בטי:

בטי:

בפטין:

10

גונזליה, טומטומית וסירחונית. מה מלכה המלכה תהשוב עלי אם אני אחר לשף, חכו לי, כפויות טובות! מתי תתחילו לחתת כבוד
לאמא, אהה, מתי?nas כשאני אהיה בCKER?

(יוצאת, ממי חוזרת אל החדר)

בטי, מミימה הולכה את יכולת כבר יצאת. הן
הלו כו לנשך שהוא ארגנה להן, נכון?
כן שייתפוצטו בדורן, ישיבתו להן העקבים,
שיתחלקו על המלמלות שלhn, שהנשי
מה mammi – איך שהוא יראה אותן – שייחטוף
בחילה, הלוואי. מה הלוואי, אמן סלע, מה אמן
סלע, זה הרי בטוח, שהוא יחטוף בחילה
כשהוא יראה את דביבלה, גונזיליה, טומטומית,
סורהונית והאמא שלhn, הנכה מבניה ונשנית
המפלצתית מהבחילה, הוא ישר קיא!

אני אשמה שנשארת לי לבד? נכוון אם אכaba שלוי היה חי, זה לא היה קורה. מה שהייא אמרה את... את הבהיר החורגת של ממימה, שמעת אני יכולה ללמידה את... את האבבת החורגת של ממימה, אמרתי לך רוקוד ולס. אני בחת עשרים. אמרת... את אני חושבת... את עוד צעירה. אמרת... את אני חומינגו אותי לנשף? כן, ממי בטיה: אמרתי:

בחדר, כמו שהוא תמיד עושה לפני שהוא
יוצא מהבית, עכשו אני יכולה לפרק את כל
המחסומים ולהגיע אל הנסיך.

במיות ובייעילות?	: בטיחו
תלמידי אותו גם יצאוד?	: ממייחו
בגאון ובכבודו?	: בטיחו
תלמידי אותו הילכות ונימוסים?	: ממייחו
כמו ברטיטים	: בטיחו
מצוין, קידמה בטיחו, קידמה!	: ממייחו
אבל אין לך שמלה...	: בטיחו
אך את אחת השמלות של מי, או מו, או מו,	: ממייחו
או מה.	: בטיחו
מミימה תזהה אותו מיד.	: ממייחו
נכון, בטיחו, את כל-כך חכמה.	: בטיחו
תודה.	: ממייחו
אני צריכה שמלה חדשה, מקורית, שמלה שהיא של依 אופן מוחלט ופרט!	: בטיחו
נכון.	: ממייחו
נכון, נכון, אבל כל מה שיש לך זאת שמלה אחת מסמרוטית, אני בסה"כ סמרוטית.	: בטיחו
סמרוטית זה מה שמיימת גרמה לך להיות:	: ממייחו
סמרוטית (בונכה), זה מה שאת בגללה:	: בטיחו
בטיחו, העצב והדמעות לא יעוזו לך עכשו.	: ממייחו
עכשו	: בטיחו
אני זוקה ליזומה	: ממייחו
יזומה?	: בטיחו
החלתיות?	: ממייחו
החלתיות?	: בטיחו
לגורם ההפתעה	: ממייחו
גורם ההפתעה?	: בטיחו

נכון
נכון מארוד
איך?
אני אומר שגם אני אחת הבנות של מミימה
שהזה נכון, ושגם אני מוזמנת לנשף
זהה לא נכון.
נכון שהזה לא נכון בטיחו, אבל כשכלום משקרים
מסביב, לא נראה אם גם לי יברח איזה שקר
קטן.
מה, מישחו שיקר?
כן, מミימה!
מה, היא שיקרה?
היא רק שכחה לציין שיש לה עדת בת, בת
הורגת אמנים, אבל בת. בטיחו, עכשו את מבינה?
כן.
זאת ההזמנות שלי להגיע אל הנסיך, אל
מההמי, הוא חייב לזכור אותה!
הוא זכור?
אני מקווה שהוא לא שכח אותה!
מה, הוא שכח אותו?
אני חייב לבדוק את זה הלילה. אני לא יכולה
יותר עם כל החלומות והתקומות, אני חייב לברר
אם הוא זכר אותה! מהר, בטיחו תלמידי אותו
לרקוד?

הן נראות ממש פנטסטי ובצבע המתאים.	מי:	לראיון מקורי, שוכב וגאוני יש לי מה?
זוג סנדלים מדהים ! (נכנס החדר)	מי:	רראיון מקורי, שוכב וגאוני לך ?
שני נקרא למנהם, התוכי הקישיש, והוא יתרום את נוצותיו כמתנה אישית. נוצות כסופות עם נוצצים להלוש בלי לרחם, נצח אותם אל החזה בעדרינות וחן.	מי: בטי:	כн, אני והראיון המקורי, השוכב וגאוני שלי, הלטאה והעכבייש נחפור לך שמלת אתם ? כн, זהה הראיון המקורי, השוכב וגאוני שלי, אני מבקשת למען העתיד, לכורו שהוא היה שלי ו록 שלי ! שימי לב !
בעדרינות וחן	מי:	חיות הבית נרגשות לכבוד המשימה ; כלן מאד מתלהבות, זואת לא הגזמה חיות הבית נאספו, וגם העכבייש.
כולנו מכונת תפירה, מוסחררים עד השמים, כולםعمالים כאן ביצירת שמלה חוצרת בית. מכל גיזרה, מכל תפירה, מושלמת שבעתיים – כי רק אצלונו תמצאי שמלה תוצרת בית! (נכנסת הלטאה)	מי: בטי:	אותך לנשף כנסיכה החלטנו להלביש. קדימה, להלביש ! (נכנס החדר)
שלישית היא לאה-לטאה חביבה ואהובה	מי: בטי:	ראשון נקרא לאביתר, חתול שהוא אשף, והוא יביא זוג סנדלים מכסף שאסף. בצד ישבו הן וחיכו בדשא השכנים,

מחזות הזמר

שמלה תוצרת בית
אתם כמו מכונת תפירה,
מכשרים עד השמים
כולם عملו כאן ביצירת
שמלה תוצרת בית
עכשו לנסף מוכנה,
יפה כמו השמים !
ומי שכך יראה אותה
ימחה לנו כפיהם !

ממי, את מהמתה, מהמי יתאהב ברן מיד
הוא יזכיר אותה ?
אם הוא שכח, הוא יזכיר מיד, איך אפשר שלא,
מי מהמתה, ומהמי
מהם ! בום, טרחת, פיצוץ !
והכל בזכותך !
ובזכות חיות הבית שלנו
את החבורה הכי טובה שלי
ואת החבורה הכי טובה שלי ! קדימה בגאון
ובכיתחון לצעוד אל הארון
תודה בטוי.

הנסיך מהמי יתאהב ברן מחדש הערב בנשף ?
את חושבת ?
אני בטוחה ! קדימה רחכת הריקודים בארון
מחכה לך, בהצלחה
תודה.
וכך יצא לה ממי בשמלת הכסף המופלאה,
שתפרו לה בטוי וחיות הבית, מצויה נניםוטים

ממי :
בטוי :
ממי :
בטוי :

והיא תתרום זוג של כפפות
הישר מעור גופה
השליל את עורה הדק
בסוף כשלתקן,
כפפה אחת ועוד כפפה,
לבישי על ידן,
מתאים לצחור גופך

ממי :
בטוי :
רבי עלי מגיע עכבייש
מניש המסורג,
והוא יביא זר שושנים
למענק ארוג.
רק בשביבין, בمسירות,
ארוג הוא מן הכסף,
בכדי לראות איך כנסיכה
יוצאת את אל הנשף
ממי :
בטוי :
כולנו מכונת תפירה,
מכשרים עד השמים,
כולם عملו כאן ביצירת
שמלה תוצרת בית
מכל גיזרה, מכל צורה,
mozelachet שבעתים
כי רק אצלונו תמצאי
בטוי :
ממי :

תמונה 3 – אולם הנשפים !

מכששיה: כבוד הווד מעלהה, המלכה – מלכה !

מלך: הלוואי שעוד הלילה, נחנן פה את מהימי מתוק שלי, חמוד. אבל בינויתים נצמד לנו בתנגו ונוקוה שבಚוץ יהיה זוגג. אז בואו אל התנגו, ריקוד שהוא רומן ; מי שלא אוהב ת'טנגו – לנשף לא מזמן !

מכששיה: ממיימה !

אני אהבת ריקוד עם עצמה ועם כוח, לי אין סבלנות לשטיות של הנער ; אני אהבת ריקוד שמירימים בו רגליים, כי או יידי נפתחות העיניים האדיות שאמר להסתכל בקנקן ; שוכב לו כבר כבר די מזומן ; ליכרו נסתרו בשורה רחבה – הנה הן רגליי, אני עדין שווה !

מכששיה: אהות הנסיך, קט !

קט : אחת, שתים, שלוש, מתפוצץ לי כבר הראש.

והליך ומלאת תקווה לפגישה המוחודשת עם הנסיך. עבודה לתפארת, בטוי !

טורה : מהמי עצמו לא החלב מהנסף הקטנטן, שארגנו אמו המלכה וממיימה. והוא הזמין את ארבעת אביריו, מימו, מומו, מומו ומומה, להיות בני הזוג לרוביית הבנות לבית ממימה – מי, מו, מו ומה. כשהעצמו הוא חכנן ערבות מרגשיים והתרגשות, אבל ממי מכינה לו הפתעה.

ובעוד היא בדרכה לארמון המלכה, מركדים להם שם האבירים והאחיות החורגות בוגות-זוגות, בחיקcis וחתחות. מי עם מימו, מו עם מומו, מו עם מומו ומה עם מומו. ואפילו אהות הנסיך, קט הצעבניית, הקנטרנית, שנאות החברה והairoעים, חרגה ממנה וכיבדה את האוחטים בונחתותה. גם היא הגיעה כנראה שהערב זהה הולך להיות מאד מיוחד ומשמעותי לבית המלוכה, ערבית שעוד ידבר בו רבות. נשף סנדל הכסף !

מעניין אם יש לה עוד אחיות?	מומה:
שלמה מוקרית, גיזורה מדהימה	מו:
מעניין באיזו חנות היא קונה?	מה:
לי זה נראה מציאות סוף עוננה.	ממיימתה:
לי היא נראית כמו ציור, כמו חמונהה.	МОמו:
תראו, איזה זוג מדහים שנייהם.	מימו:
אני מתחה מקנאה!	מי:
ואני מתחםם.	МОמו:
תראו איך נכש הנסיך המהםם.	מו:
הפסדנו, בגדורל	מי:
זה מתחיל לשעמם.	ממיימתה:
היא נראית לי מוכרת מאד	מו:
תגידו, טיפשות, זאת לא האחות?	ממיימתה:
מי החורגת.	מו:
אלופת הרמאיות.	מי:
הגעה לנשף,	ממיימתה:
לא יותר ולא פחות –	מי, מי?
איך קוראים לך?	מהמוני:
אני...	מי:
מי, מי, מי?	ממיימתה:
איך קוראים לך?	מהמוני:
אני...	מי:
מי, מי, מי!	ממיימתה:
מי זה שם של נסיכה,	מהמוני:
אני מהמוני.	מי:

ארבע, חמיש ושמש,
תפסיקו לבקש
שבע, שמונה, תשע,
הנפש הזה הוא פשע
עשר וזה הכלול,
תנו לי רק רוקנרייל!
הרוקנרייל ריקוד גדול
וכל אחד לרוקוד יכול
מי ששונא ת'רוקנרייל –
אני אקבר אותו בחול!

ממשקישה:	מהמוני הנסיך!
מהמוני:	אני לא מקטר, אף פעם לא קיטרתי; אבל עכשו לא אותה, לרקוד כאן את הקאנטרי הקאנטרי הכי מדהים, לנסף רוקים, או אם לנשף כבר הגעתה, בקשה, נגנו לי קאנטרי
ממשקישה:	אלמוניות! (מיי נכנסת בשמלת הכסף, מהמוני וממי רוקדים)
מי:	מי זאת היפה, מי זאת, מי זאת? אחד שכזאת שווה לראות,
מימו:	מש נסיכה, אי אפשר לטעות
מה:	

לרוקוד, לרוקוד, עוד ועוד לרוקוד
ועוד לרוקוד, ועוד לרוקוד, ועוד לרוקוד
لרוקוד, לרוקוד, עוד ועוד לרוקוד
לרוקוד, לרוקוד, עוד ועוד לרוקוד
لרוקוד, לרוקוד, עוד ועוד לרוקוד

(מהימי שבוע לב וסנדל הכסף בידו)

בתוך הלב, לכל אהוב יש אושר וכבוד,
ובכילות הוא מבקש אהבותו לכלו.
נותרתי כך עם הסנדל לבי לוחש לי: עוד
וככה זה פתאום, אני רוצה כל-כך לבכחות,
לבכחות, לבכחות, עוד ועוד לבכחות...

ומאו הערב הגדול בו נעלמה ממי והותירה
אחריה זיכרון בסוף, הסטגר הנסיך מהימי ימים
ולילות, והבית בעצב בסנדל הכסף. המלכה,
מלכה, יצאתה בהודעה לעם!

בני, הנסיך מהימי, חולה ומסתגר בחדרו.
לשם חתנו, המחללה לא מסוכנת, והוא רך, תודה
לאל, חולה אהבה, אך לדאבוננו לא נמצא
עדין התרופה למחלתו. תודה!

כל יוצאי החצר הסתובבו חסרי אונים אך קטי,
אחות הנסיך החכמה, הבינה שהפתרון הוא
מאוד פשוט ובאחריותו של הנסיך. וכך בכל
כוחותיה ניסתה קטי לשכנע את מהימי לצאת
למסע כל-ארצי – למסע החיפוש אחר בעלת
הסנדל, המסע בעקבותיה של ממי המקסימה.

מהימי:

מכששישה:

מלכה:

מכששישה:

כן, יודעת.
את יודעת?
מהימי זה השם של מatak
נפגשנו כבר פעם?
פעם.
פעם...

ממי:
מהימי:
ממי:
מהימי:
ממי:
ממי:

נטוטלגייה חסרת טעם.
מה את עשו כאן, לכל הרוחות?
ציני שלוש סיבות... אי'

ממיימה:

רציתי...
ב'...
גם אני...
ג'...
למה, למה, למה

ממי:
ממיימה:

ככה, ככה, ככה.
מהר הביתה לפני חצות,
אם לא תגעי בזמן,
אותך ואת בטיחות,
בנות, מהר תפסו את האחות
הביטה לחדר,
מאחורי דלתות, לבכחות!

(מי בורחת, סנדל הכסף נשאו על המדרגות מהימי מרים אותו)

האבירים והאחותות: לרוקוד, לרוקוד, עוד ועוד לרוקוד

וממי שוב תהיה שלי!
הרבה בנות, היו לי במאות,
אך לא זכיתי, לראות יפה כזאת.
אלפי בנות, יצא לי להכיר
מהumni, מהםם, צער ו גם עשר.
אבל עכשוין, פגשתי באמת
אהבה יפה, טוביה וחטובה,
עם הרבה חוכמה, אחת מדהימה!
ממי, ממי, אוטך אני אמץא,
ההפוך את העולם, אכנס באין מוצא
אין לי כבר ברירה, כי הלב אומר, שאת
הכי, הכי, הכי, כי זאת ממי, זה סופי!
זאת ממי, זה סופי, ולך על זה אחוי!
זאת ממי, זה סופי ולך על זה אחוי!
אני אמץא
כן, הוא ימצא
אחריו נצא במרוצחה,
חזק הוא כמו פצחה
אני אמץא
כן, הוא ימצא
חייב לרודוף את גורלו,
וממי שוב תהיה שלו!
כן, הוא ימצא, כן הוא ימצא
אחריו אנחנו בריצה,
והוא ימצא את כף רגלה
של הכליה!
כן, הוא ימצא
אני אמץא, אני אמץא!

הabeiרים:
מהumni:

הabeiרים:
הabeiרים:
מהumni:

הabeiרים:
הabeiרים:
מהumni:

הabeiרים:
הabeiרים:
מהumni:

הabeiרים:
מהumni:

תמונה 4 – המסע

קטי:
מה קורה כאן, מה קורה –
שאני מרגישה אלימה, גסה ועצבנית?
מה קורה כאן, מה קורה –
שאני בתחשוש מגעילה, דוחה וקיצונית?
מה קורה כאן, מה קורה –
מהmini, תחשוב מיד על מעשה אמיין
מה קורה כאן, מה קורה?
רומן שכזה אתה רוצה סתם להחמיין?
חפש אחריה, מה קורה לך?
חפש הייטב בכל רחבי הממלכה!
תקיים מהומה, תעשה סקנדל
תחריז על מסע בעקבות הסנדל
העורך מדידות מהזריחה עד השקעה,
נעירה שכזו שווה השקעה!
אל תכנס לאכזבה, לכאב וליגון,
תהיה אדון לעצמך ונאמן לקופידון.
מה יקרה כאן, מה יקרה?
אני יוצא מדרעתி, אני רוצה לדעת!
מה יקרה כאן, מה יקרה?
מכל הסערות במשפחה –
בסוף אני המשוגעת!
אני אמץא, אני אמץא
אני יוצא במרוצחה,
אני חזק כמו פצחה,
אני אמץא, אני אמץא
אני ארדוף את גורלי,

מחוזות הזרם

השקט, הקשב והפנים: ארבע בנות בטיה
לך יש בן מהם... קראתי ברכילות סוף השבוע
שהוא לא רוצה להתחנן...
בליה... בליה... בליה... מרד... בליה...
בליה... בליה... מכאן מטומטמת!
בקיצור, למה שלא נארגן נשף היכרות, יש עוד
בת אחת בחדר סגורה
מה?
למעלה.
מה?
היכרות לבן המהם שלך עם ארבע הבנות
ההממות שלו
השקט, הקשב, הפנים והתרכז: ארבע בנות
יש עוד אחת למעלה, מי?
מה?
מה?
מה היא אמרה?
מי, מו, ומה, ארבע הבנות המוצלחות.
בטיה, כדי לך להיזהר, המשיכי וסימני, ועופי
למרותך לעונש היום
מי?
מה?
ארבע הבנות המהמות שלו נשף קטנטן,
שבסייעו אני מבטיחה ובטוחה, שיש עוד בת
בשם מי נעלמה בחדר, שניהה מחותנתות
ומאושרות, והוא בעל הסנדלי.
הקריאה שלו, זה ממש סקנדל
הבנות.

ממיימתה:
בטיה:
ממיימתה:
בטיה:
מהממי:
בטיה:
ממיימתה:
בטיה:

תמונה 5 – בית ממי

בונז'ו, ברוך הבא, הור מעלה הנטייר מהממי,
הגסיך הגדול מכולם
ברוך בואר אל מעוני הצנווע והמצוחצח. שמענו
על מסע הסנדל הגדול שלך, והתפלאנגו מאד
הכיצד, איך ומדוע לא סרת אלינו מיד עם
תחילתו, והרי רק בנותיי היו בנשף, וזה ברור
שאתה מהן היא בעלת הסנדל, והוא הנסיכה!
גבירותי המכובדה
ממיימתה אלפדרידה בדורו.
נעימים מאד. בעלת הסנדל הייתה הנערה
החשישית שהגיעה אל הנשף.
לא נסיך מהם, אתה תמשיך להתחעס עם
בעיות הבטחון בגבולות ארצנו, ואל תטריח את
המוח הקטן והחמור שלך בחישובים, כי
במתמטיקה, אלגברה וטיגונומטריה אין טוביה
מןני.
ובכן ...
ובכן, בנשף היו רק ארבע בנות, בנותי
המופלאות: מי, מו, ומה. בטיה, הקרייא לו
את מכתבי, למלכה המלכה.
אבל ...
השקט והקשיב נא למובגרים ממך! בטיה!
מלכה, המלכה הכי מלוכית וממלכתית
במלךה...
אני בהחלט משוררת...
יש לי ארבע בנות מריהימות
בטיה:

לא, מה פתואום לוחץ, הוא בול עליה, יושב
מצוין, ממש כמו דג במים.
אבל היא צולעת
נכון, היא צולעת, איז מה, צריך לzechok ממנה
בגל שיש לה נכות קלה?
אבל קודם אמרת שהיא לא צולעת
התביישתי בנוכחתה, בנוכחותה אתה לוועג
לנוכחתה? בת צולעת קצר,
או זה פסול אותה מלחיות נסיכה?
הסנדל לא מתאים לה, הוא קטן עליה, הוא
לוחץ.
אתה קטן עליה, אתה לוחץ. טוב, אין מה
להילחץ, יש את מו...
פרות, בבקשה
תשתקין, ותbianyi עוגות.
מי בחדר לעמלה, מחכה.
עוגות אמרתי, עוגות
למדוד. (מודדים)
סנדל הכסף הוא של מו. מותק של בחורה מו,
מושכת כל גבר, מולכת על כולם, מו היא
המוח, ומוי היא המועמדת הטובה למלוכה
לצעוד, בבקשה
לצעוד, בטח לצעוד, הסנדל יתאים למוי כמו
הרבשת לגמל, כמו הגרעינים לחמניה, כמו
הרבש לדבורה.
הסנדל גדול عليك?
מה פתואום
עוגות, בבקשה

ממיימתה:
מההמי:
ממיימתה:
מההמי:
ממיימתה:
מההמי:
ממיימתה:
בטי:
ממיימתה:
בטי:
ממיימתה:
ממיימתה:
מההמי:
ממיימתה:
בטי:
ממיימתה:
בטי:
ממיימתה:
בטי:
ממיימתה:
בטי:

הבנייה?
הבנייה ועוד איך, תודה לך בטוי.
תודה לך בטוי, קדרימה למרתף
לא, בבקשה, השاري נא עמנו.
שמעת, ממיימתה?
מה?
מה שהנסיך אמר?
פירוט בבקשה, מיד!
קדרימה למדידה!
הכר נא את בתי מי, מי לא זוכר אותה, מי לא
דבר עלייה, מי לא כותב לה שירים, מי לא
שלוח לה פרחים, למי?
מי?
מי? מי? אתה! אבל הסנדל יתאים לה כמו
כפפה אל יד, כתרגול אל הלול, כנרים אל
הביבה ואז...
למודוד. (מודדים)
סנדל הכסף הוא של מי, זה בטוח.
פרות, בבקשה.
תשתקין!
לצדود!
לצדוד, בטח לצדוד, מי לצדודה, מי למלוכה, מי
היא הנסיכה
פרות בבקשה
תשתקין!
למה היא צולעת?
היא לא צולעת.
היא כן צולעת. הסנדל לוחץ לך?

עופי, עופי, הבאה בתור
למדוד (**מודדים**)
זהי מו, מו מארוד מוכשרת, מו מארוד מופוחת
מו מופוחת?
כן, מארוד
לא שמעתי על מילה צואת — מופוחת
זה הרבה יותר מופוחת, זה מופוחת
ובמה היא כלכך מופוחת?
הבט וראה, מו יודעת להפוך את הרגל ליר, ואת
היד לרגל.
לצעוד, בבקשה. מו המופוחת שלך פשוט
הושיטה את היד למדידת הסנדל.
זה המופוחות שלה.
ככה היא רקדת בנשף?
ככה, בדיק.
את חשבת שאני איזה אדריאט?
המברוגרים וצ'יפס, בבקשה
מדידה אחרונה! יש את מי בחדר למלعلا
בטוי, תשתקין
המברוגרים וצ'יפס, בבקשה
אף אחד לא צריך כאן את המברוגרים
והצ'יפס שלך.
אבל את אמרת.
ואם אני אגיד לך לkapo'oz מהגג, תקפצי?
כן
או תקפצי
למרוד בבקשה

ממיימתה:
מהחמי:
ממיימתה:
מהחמי:

תשתקין
מי בחדר למלعلا מהכח
תשתקין, את עם העוגות שלך!
מה זה?
צمر גפן.
אתן מרומות את הנסיך?
מה פתואום! זה פשוט יוצא לה כנה מן הרגל,
מו היא עדינה שכזאת, אז מרוב עדינות יוצא
לה צמר גפן ורוד מהרגלים. כן, וגם צמר מתוק.
טוכר?
כן, אנחנו מרוחחות עליה המון בלונה פארק
אין דבר כזה! צמר גפן מתוק מהרגלים! את
שקרנית!
בטוי:
עוגות
תשתקין, אני שקרנית, לא, לא, אתה לא יכול
להיכנס אליו ככה הביתה, ככה פתואום ולקרא
לי שקרנית
אני יכול
למה?
כי אני הנסיך
נכון, סליה.
ואת מנסה לרמות אותי!
נכון, סליה.
בטוי:
עוגות, בבקשה
עופי, ותבכאי המברוגרים וצ'יפס, נכון שאתם
רוצים המברוגר וצ'יפס?
יש עוד בת למלعلا, מי.
מי?

גם אני באה לאַרְמוֹן, נכוֹן?
בטוי, את מוזמת בכבוד גדוֹל
אני מוזמנת, תודה, אני מוזמנת, את רואה, אני
מוזמנת
אוֹ מה? גם אני מוזמנת!
מאדים ממיימתה אלפֿרִידָה ברדוֹן, את מוזמנת
וגם בטוי מוזמנת
רגע, ומה עם הבנות של מי, מו, מו ומה?
לא ציריך להיסחף, שישאר מישחו בבית הצעוע
והמצוחצח הזה.
נכון, מה אכפת לי שישארו. קדרימה בנות, לעוזר
לי לאָרוֹן
מיימו, מימו, מימה ומומו עוזרו להן לשטוק
ולאָרוֹן, אנחנו חזורים מיד אל האַרְמוֹן.
קדריםה, בטוי
אני כבר לא עוכבדת אצֶלֶךְ, שכחת?
ממתי?
מלפני שנייה
אני עוד אראָה לך!
מה עוד תראי לי שעוד לא ראייתני ממיימתה,
את הממיימות, מטומטמת! (יעזאה)
אני מקווה שזה לא חלום.
אני מקווה שנחיה כמו חלום, ממי. אני מבקש
את ידך
אתה מציע לי כאן בגנת ביתי להיות אשתח?
להיות הנסיכה, להיות יורשת העצר?
אני מציע לך לקשרור את نفسך בנפשי לעד

בטי: ממיימתה
מההמוני: ממיימתה
בטי: ממיימתה
ממיימתה: מההמוני
מההמוני: ממיימתה
בטי: ממיימתה
ממיימתה: מההמוני
בטי: ממיימתה
ממיימתה: מההמוני
בטי: ממיימתה
ממיימתה: מההמוני
**ממי:
מההמוני:** ממיימתה

הכף מתאים, הוא הולם לכף ורגן, ולמרות
הכבד המאוד לא מפואר, אני יודע שזאת את,
את מי, את ממי מגן האהבה, את אהובתי
Զאת ממי, הבית שלי!
התשתקי את, זאת ממי שלי!
ואני בטין, המשרתת שללה, נעים מואוד
נעימים מואוד מואוד. למה ברחת מהנסיך?
בגלהה
בגלאי?
כן בגלאך
עוד פעם בגלאך?
מה פתואם, אני אהובתך אותה, זאת הבית שלי
ווך שלי ואני הולכת לאירוע
לארוז?
בן, ממי היא אהובתך, ואתה תישא אותה
לאישה, נכון?
בבודאי.
עכשו תקח אותה לארמן?
מיד!

מִימִימָה :
בְּטֵי :
מִימִימָה :
בְּטֵי :
מַהֲמָםִי :
בְּטֵי :
מִימִימָה :
בְּטֵי :
מַהֲמָםִי :
מִימִימָה :
מַהֲמָםִי :
מִימִימָה :
מַהֲמָםִי :
מִימִימָה :
מַהֲמָםִי :
מִימִימָה :

בני היקר, יורש העצר המהמם, הנה היא כלתך
המיועדת, הנסיכה הבאה, המלכה העתידית,
אקבל אותה באחבת אין קץ, שמחה אני כי
הלכת אחר לך. מתחוקה היא אהובתך, לא
מאוד יפה, יופי רגיל כזה, לא מוציאי מני הדעת,
לא גורם לך להתעלף או משחו כזה, יופי כזה
פשוט, עמיי, זהה טוב, טוב מאד. נסיכה לא
צרכיה להיות יפה כמו המלכה, אין זה מקובל
ובטח לא עלי. אקבל בברכה גם את המשרות
שללה.

اما, זהה מミימה, אמה של ממי.
נעים, ומאוד ומאוד ממשת, מדובר בפרצופה
אמיתית, שום תחרות, שום כלום, ממש סחבה,
סחבה זה מצוין
מצוין, ברוכה הבאה.
זהו אחותי, קטיע, קטי הנסיכה. בזוכותה
ובעיזודה יצאת למסע, בזכותה אנחנו ביחד.
תודה לך, קטיע, על שהצתת אש באחובי
תודה לך, ממי, על שהצתת אש בנשתחו
זהו בטן, מזכירתה האישית של ממי.
נעים מאוד, בטן.
מזכירתה האישית?
כן, זהו מעמדת החדש.
ומה אני?
ראש לשכטה.
ראש לשכטה וזה טוב, זה שהוא שכדי למות
למענו.
את הולכת למות, מミימה?

מלכה:

מהממי:

ممיממה:

מלכה:

מהממי:

מי:

קטיע:

מהממי:

בטן:

ממיממה:

מהממי:

ממיממה:

מהממי:

ממיממה:

בטן:

אני לא מאמין שזה באמת קורה לי.

זה באמת באמת קורה לך
זה לא יכול להיות. אף פעם זה לא קורה לי.

באמת, מה שקורה עכשו שיין לסיפורים,
לאגדות, למשאלות, לחולומות, אני סתם נערה
ענייה שהתייחסה מהוריה ונתקעה עם אם
הורגת בהתמודדות עצבים וארבע אחים
חוורגות ומוחוץ/קנות שהפכו אותו לסמרטוט
הרצתה שלhn. אני בסך הכל סמטרוטית, זו
המציאות שלי, ונמאס לי לחולום חלומות שווא
שמתנפצים.

מי, מעכשו אני המציאות שלך
אם כך המציאות עולה על כל דמיון
זאת את שעולה על כל דמיון. מי, מה את
אומרת?

על מה?
על מה שהצעתי לך?

אני אומרת: כן
כן, את אומרת כן?
כן, אני אומרת כן
כן, כן, כן, וכך הוביל מהממי, ככל הדרות
ניצחון וגאותה את ממי, בחירות לבו המתוκה
והנרגשת אל הארמן. מסע הסנדל אשר יומת
קטיע האמיצה הוכתר כהצלחה חסרת תקדים.
כשהגינו ממהמי וממי מלווים בבטן ובמימי מה
הנרגשות אל הארמן, יצאו מלכה, המלכה,
וקטיע, בתה הנסיכה, ומחר דמעות של אושר מול
מאות העיתונאים והסקרים.

מי:

מהממי:

מי:

מכששיה:

מי:

מהממי:

מי:

מהממי:

מי:

מהממי:

מי:

מהממי:

מי:

מהממי:

את הסיפור. וכך ברכבי הארון, החלו ההכנות לחתונת השנה. מלכה, המלכה, השגיחה על ההכנות, האיצה במשרתים ובשרותות והסתורדה עם המראות.

מנוג ידוע יש לה למלכה, המלכה, לדבר עם המראות, ויש האומרים כי מראה אחת, החביבה עליה במיוחד, מסוגלת אפילו, לא תאמין, לענות לה. ואני אומרת, עם כל התנאים שלמלכה המלכה מעניקה לה גם אני במקומה הייתה מנהלת שיחות, ואומרת לה כל מה שהיא חפזה לשמע ולראות!

בטע לא לפניך. ובקשה תוכרי לי איך קוראים לך?

למה?

כאי את הרוי מזכירה אישית, אז תפיקין להזכיר לי איך קוראים לך.

(למミימה) קוראים לי בטוי, ואני הסיטוט של (לבטי) קוראים לי קטי, ונראה לי שנהייה חברות טובות.

(למלכה) קוראים לי מミימה, ונראה לי שנשתחדר מצוין.

(למミימה) קוראים לי מלכה, המלכה, ואני משחתקת רמי כל ערבית בשבוע.

קוראים לי מミימה ומרגע זה כל ערבית בשבוע אני, את והרמי חוגגים.

(לקשי) קוראים לי בטוי, ואני אוהבת לקרוא רומנים ולרקום גובלנים.

קוראים לי קטי, ופחאום גם אני, הרומנים בדמי והגובלנים בנשמרי.

(ייצאות) (למלכה) קוראים לי מミימה, ואת האישה הכייפה שפגשתי.

קוראים לי מミימה ואת חיבת לראות את ארון המשלחות שלו.

(ייצאות) קוראים לי מהמי, ומחר תהיי אשתי קוראים לי מי, ולראשונה בחיי אני מאושרת!

(יוצאים) קוראים לי מכשכשיה, ואני חיבת המשיך מכשכשיה:

מי
מי, מי זאת מי? מי? הכהה שלי? אין זה זה
קרה, אין זה נהייה ואם היא כתעת הכי יפה
במלךה, אז מה אני, מה אני, מה אני
מה?
קופה
קופה, אני קופה, מהכי יפה במלךה הפכתי
לקופה? ככה סתם פתאום קופה?
אני קופה, אני קופה,
רחופה דיאטה תריפה;
לא יכולת יותר לסבול
אכזרי עכשו על אוברול.
אני קופה, אני קופה,
למות מידי מעדיפה;
לא יכולת יותר לסבול
שנהרס פתאום הכלול
לא העזר כאן חנופה,
אשרך את מי לרצפה,
במדרגות אתן דחיפה
והיא יצא ברחיפה;
היופי ממני נעלם,
עכשו היה מיס עולם!
אותי זרקה לעוזול,
עכשו היה מיס תבל!
ליופי שלי יש אופי,
ואיש פה לא יטיל בו דופי.
ומי שמכריזה מלחתה על המלכה,
סופה שתחנק כאן עוד דקה!

מראה:
מלכה:

מראה:
מלכה:

תמונה 6 – אולם המראות

מלכה:
אני יפה, אני יפה,
בבגד גוף, בחליפה.
אני יפה, יש לי תילוק
במכנסיים וחלוק.
אני יפה, אני יפה,
על עקבים ויחפה
אני יפה, יש לי תילוק
וזאת עוברה וזה ברוך!
אני יפה, יש לי גופה,
אני יפה בכל תקופה,
אני שוברת ת'קופה,
אני יפה ומטריפה,
אני היופי המושלם,
אני היא מיס עולם!
להפאה בראשותי האל,
אני היא מיס תבל!
כי היופי שלי הוא יופי,
ויפי לי, עט כל היופי;
ומי שלא אוהב את זה היופי,
שיכון עם סוכרייה של טופי!

מלכה:
אווי מראה מתוקה שלי, אמרו, מי, מי, מי הכי
ypeה במלךה? אמרו לי עוד ועוד, הריגם
הבוקר, בוקר ההכנות לחתונת בני, אני, אני,
אני, אני הכי יפה במלךה? נכון? אמרו מי, מי,
מי הכי יפה במלךה? ספרו, ספרו, ספרו

אבל היא בתך
בחי החרוגת, ו מבחינתי אני כבר השגתني את
מבקשי, אני הכרתי אותך ואנחנו נהייה לנצח
חברות, נכוון?
לנצח.
ובארמון אגור?
לנצח, וראי לנצח.
או בקשה אל תדביק לי צל של קרבה או
יוחסין למשמי הזאת.
מצוין! לכני הביאו אותה, שעון המומות שלה
כבר מתקתק! אווי, אווי, אווי,
מה עעשה לה, איך אנתקם בה?
היכן נניח את הנערה?
אולי עמוק בקערה?
בשדה קווצים או מערה?
האם לחטוך ראהה בתער?
או שפשות לזרוק אותה לעיר?

הכניתו את ממי הקטנה וממיימה הגדולה
בנות, אנחנו יוצאות למסע התודעה בטרם
נשלח את ממי אל החופה.
אבל בחוץ גשמי קשים.
אידיאלי ביותר, נפליג לנו עם המטריות בתוך
השלוליות ונחשוף סודות נשיים אישיים חסויים
בתוך ברקים ורעים.
אבל, אבל, חבל על הזמן.
קדימה ממי, היי ספונטנית, הנה לך עוד שלב

הכנייס את כלתי, את בחירות לבו של בני מה mammi. אמר לי כלתי היקירה, באיזה שמו אט משותחת? זה טبعי או הכהרה? כמה פעמים בשבוע את עושה מסכה? ומה? מאבוקדו, מבטטה או מקופה של עיזות? וההורדה זה עם שעווה או מהט חשמלית או חוט שלא נדע. אמר לי, כלתי היקירה, רק ביופיך את עסוקה? ההוד רוממותך, אני לא ממש מתעתקת עם כל מה שאמרת.

לא ממש, כן בטה הבנתי, מכון יופי מהלך. את יכולת לקרווא לאמא שלך, בבקשה?

בשםחה. תודה. אוח, אני רואה לך מה זה להיות הכיף במלוכה.

אני אכניס אותה לתוך ארון, אזרוקן מן הארמון, זה רעיון – שגעון – זה המעשה הכיף נבון.

בן, זה הפתרון!

הכניתו את מミימה, האמא של ממי. אמרי לי
ממיימה, את לא מתביחסת על החוץפה של
הבת שלך? היא חייבת להיענש
שתיענש.
חייבים להעלים אותה מן הארון.
תעלימי.
לא אכפת לך?
לא ממש.

מלכה : מימי : מלכה : מימי : מלכה :

המונה 7 – קרחת העיר

וכך לא ידעתה והבנתה של מי, הובילו
אותה מלכה, המלכה, ומミמה אל עומק
העיר.

ושם בחושך כשבוקים ורעים מאימים על
השקט ורוחות וסערות ומטרים קשים
מאימים על הבריאות, נטשו האמהות
את מי חשופה לאיוני הטבע ולשוני האריות!
קורה כאן משחו נורא. אימליה, אני פוחדת,
משחו מזר קורה כאן.
קר לי, קר לי, או אמא, אני לא יודעת
מה לעשות, אני קופאת מוקור. מהמי שלי, אני
פוחדת. אני לא יודעת מה קורה כאן פתאום, כל
מסע ההתוודעות הזה הפך לסתוט. מהמי
בקשה, אתה חייב לבוא להציל אותי, ולמה זה
קורה לי. למה זה תמיד קורה לי... מהמי...
מהמי... מהמי... למה...
למה? אמא, למה זה קורה לי, כהה פתאום,
שהכל נעשה כל-כך טוב, ופתאום הכל כל-כך
רע. למה מהמי, למה אתה לא בא?
אמא! !!

מckerisha:

מי:

מי מפחדת חיפשה לעצמה מקום מחסה
מהסערה, ומצאה מבוק עצים ובתוכו יצוע רך
ונעים. היה זה מצעם של שלושת הדובים.
מי מבולבלת ומאוכזבת נערה לעיפות
ונדרמת, מכורבלת בגלימת הטוילים. עם בוקר
הגיעו שלושת הדובים הביתה, מהרין לחטו

מckerisha:

מלכה:

ממימה:

השלב האחרון.

והסופי.

והגמר.

והחותם.

והמסיים.

הפנייש המוחלט.

הバンド אנדר האולטימטיבי!

ממימה:

מלךה:

מלךה:

מלךה:

מלךה:

מלךה:

כן, נניח את המתוקה

בתוך קרחת עיר,

מסביבה אריה, נמר ועטלף.

כן, היא תיק תק תעהוף.

ואם נפעל בזירות,

היא ציק ציק תמות!

וכשאשוב מהעיר מרוצה אך עיפה,

אחוזה להיות הכוי יפה במלךה,

ומי שהעזה בעצבי להתגרות,

הולכת אל העיר למות ולא לחיות

וכל היופי הזה שלה יהיה עכשו מzon לאריות!

(יציאה)

מלךה:

מלךה:

מלךה:

מלךה:

מלךה:

את שנת היום החביבה שלהם.ומי ישנה ב觅ית
בבנם היחיד והמפונק? ממי כמובן? ממי
האומללה שלנו, שנענשה על-ידי האמהות
עונש נורא מבלי שתעשה כל רע!

ממי:	אמאליה
דובבה:	בן אמאלה דובבה, דובבה.
ממי:	אוֹי אַמָּא, דָּבְבִים
דובבה:	כָּן אַמָּא, אַמָּא, דָּבְבָה, דָּבְבָה.
ממי:	אוֹי אַכְלִיה
דבליה:	כָּן אַכְלִיה, דְּבִילָה, דְּבִילָה.
ממי:	אבָא, דָּבְבִים
דבליה:	כָּן, אָבָא, אָבָא, דְּבִילָה, דְּבִילָה.
דוייד:	מֵמִי
דובבה:	כָּן כָּן מֵמִי.
דוייד:	מֵמִי מֵמִי
דובבה:	מָה דַּיּוֹד חֲמוֹדִי, מָה.
דוייד:	מֵמִי בְּמִיטה שְׁלֵי
ממי:	כָּן מֵמִי.
דיבליה:	בְּמִיטה שְׁלֵי בְּמִיטה שְׁלֵי שְׁלֵי.
דוייד:	דַּיּוֹד דָּבְבָוֹן קָטָן.
דובבה:	דָּיו
דוייד:	כָּן, כָּן דַּיּוֹד.
ממי:	מֵמִי?
דוייד:	מֵמִי? מֵמִי?
ממי:	אַנְיָמִי
פָּפָּ:	אַנְיָפָּי דָּבְבָה.
דבליה:	אַמְּאַלְיה

צ'או
גוזן טאק
דובים דובי שפות.
כנ, דובים דובי שפות.
ממי במשיטה שלוי.
תודה
ממי עם הכרית שלוי.
תודה
ממי עם השמיכה שלוי.
תודה
מי ישן במשיטה שלוי?
ממי. מי התכסה עם השמיכה שלוי?
אני
ממי בבית שלנו.
ברוכחה הבאה
תודה, אתם כלכך נחמדים, ובכלל בכלל לא
מחדיים. אתם דובים טובים ותמודדים.
דביבה
דובה
דיביד
אני, ממי, הלבתי לאיבוד ועכשו אני חייבות
לחזור לארמן. מחר בערב אני מתחנתת עם
הנסיך מהשמי, אני חייבות למצוא את הדרכ,
אולי מהשמי מחפש אותה? אולי מהשמי ימצא
אותה? אולי מחר בערב תיירך למרות הכלול
החתונה שלוי? אתם רוצים לבוא לחתונת שלוי?

רוצה לגור איתנו בעיר?
בינתיים?
כן, בינתיים.
בינתיים, כן.
ממי
ממי
ממי
מה?
מתוקה.
מתוקה מאד.
מאדר מתוקה.
מתוקה, אבל מאד מאד עצובה, ומאוד
מכובללת
ו... ו... אף... אף...
אפץ'.
לבריאות
תודה
ממי רוצה מהמורק שלוי?
ממי רוצה מהחלב שלוי?
ממי רוצה את הדובון שלוי?
תודה, תודה, תודה
נראה לי שמי תשאר איתנו בינותים, לכמה זמן
גם לי זה נראה
ולוי זה נראה מאד מאד!
מה יהיה, אני יודעת.
מאמצת את ידכם,
תנו לי עוזר בכם לגעת,

דביבה:
דובה:
ממי:
דיביד:
דביבה:
דובה:
ממי:
דביבה:
דובה:
ממי:
דיביד:
דובה:
ממי:

אני גשם
זאת גשם
אני שמחה לפגוש אותך, מה מצב העננים שם
בעולם הבניינים?
הii, גשם, את מטפטעת מילימ'.
כמו היורה
נכון.
cols אומרים לך את זה
זה ייוו
ייוו
כן, כי הוא כל הזמן משחק בייוו, שאבא שלו
עשה לו
אני מאותת לו עם היינו כל היום, עד שהוא
יראה ויבוא ויקח אותי
מכאן בחזרה הביתה, רק אז אפסיק עם היינו.
ייוו, אתה תשאר תמיד ייוו
שלום ייוו
שלום
זאת בובה
אני בובה.
את חמודה.
הם קוראים לי בובה בגל הבובה שלי, שהוא
המזכרת שלי מהבита. ונכון שלן מזכרות אסור
לצחוק?
נכון.
כי זה עניין רגשי, סנטימנטלי ונטוטלגי!
את המילים של בובה אנחנו לא כלכך מבינים,
אבל אני כן מבינה. שלום בובה.

גשם:
דביבה:
גשם:
דביבה:
ממי:
גשם:
דביבה:
דובבה:
ממי:
דובבה:
ייוו:
דובבה:
ממי:
ייוו:
דיבוד:
ייוו:
דובבה:
ממי:
בובה:
ממי:
בובה:
ממי:
בובה:
ממי:
בובה:
דיבוד:
ייוו:
ממי:

להרגיש אני אתכם,
ואתם תהיו לי בית,
ואתם תshawו ברכה,
כי הגבול הוא השמים.

אשר כאן בכיתחה
ואתם תהיו לי בית.

ברוכה את הבהה,

כי הגבול הוא השמים,

והדרلت לך פתוחה,

כן, cols נהייה לך בית

הבית שלי לא היה

אשר כאן בכיתחה,

נהיה ביחד משפחה.

בשמחה.

ממי:

הדוובים:

ביחד משפחה

כוכבים טובים כמווני

מחפשים את שביל החלב,

ואני מתגעגעת

לנסיך שכחה אוחב.

אהבה קצרה הייתה לי,

מתאזר בשמי חי,

את ירכם אני הושיטו —

את חזוק מידידי.

הנה הם הילדיידים שאיבדו את הדרך אל הבית

שליהם, ובנו בית העיר.

בית לבניתים, בית לעד שיבואו לאסוף אותם,

בית כמו שלך יהיה.

דביבה:

דובבה:

דיבוד:

ייוו:

ממי:

אווי, "דודות מספרות" זה ספר נפלא.
 את יודעת לספר סיפורים גם בלי ספר?
 כן, יהודי.
 אז את מעכשו האמא שלנו
 כן, האמא שלנו.
 אף פעם לא היתה לנו אמא משלנו כאן בעיר.
 עכשו את האמא שלנו.
 אמא אמיתית
 אמא כמו האמהות בבית.
 אמא אמא
 אמא קטנה!
 את יפה, את משגעה,
 את תהיה לנו לאם;
 תנו בנסיכה לגעת,
 כן אכן – זה מתקיים.
 יהודין, נבנה כאן בית,
 ותהי לנו ברכה,
 כי הגבול הוא השמים,
 אמא לנו – נסיכה.
 ואתם תבנו לי בית.
 ממי:
 ילדיים ודובבים:
 כי הגבול הוא השמים,
 והדרلت לך פתוחה,
 כן, כולם נהיה לך בית.
 הבית שלי לא היה
 אשר כאן בביטחה.
 היה ביחיד משפחה
 ממי:
 ילדים ודובבים:
 ממי:
 ילדיים וילדיים:
 ממי:
 דודות מספרות:

שלום בוכנות.
 אני חיפה.
 icipah?
 כן, אבל חיפה ירוקה.
 האם?
 לא, אני סתם מדמיינת לי, שעוד מעט-Amatzא את
 הדרך הביתה.
 אנחנו נמצאים כולם את הדרך הביתה.
 את מבטיחה?
 אני מקווה!
 ואלו הם המנהיגים הקטנים, ברק ורוח!
 אני רוח.
 אני ברק.
 אנחנו שומרים כאן על כלם, רוצה שנשמור גם
 עלייך?
 כן.
 יופי, רוצה לגור איתנו בביטחון?
 אם הדובים לא יעלבו.
 ודאי שלא, הבית שלך זה עם הילדיים.
 אנחנו רק דובים.
 אבל דובים דובי שפות, דובים מאוד מיוחדים.
 תורתה מכל הלב.
 זו את היא דודה.
 למה דודה?
 כי דודה קוראת לנו סיפורים של דודות מהספר
 שיש לה.
 איך קוראים לספר?
 "דודות מספרות".

בובה:
 כיפה:
 ממי:
 כיפה:
 ממי:
 כיפה:
 ממי:
 כיפה:
 ממי:
 כיפה:
 ממי:
 רוח:
 ברק:
 רוח:
 ממי:
 ברק:
 ממי:
 דבילה:
 דובה:
 ממי:
 דיבוד:
 דובה:
 ממי:
 גשם:
 ממי:
 דודות מספרות:

מערכת ב'**תמונה 8 – בקחת הילדים**

- ממי:** יש אהבה לי יש,
כל גופי גועש,
ולבי לוחש"
יש אהבה לי יש,
יש אהבה לי יש,
הנס כאן התרחש,
יותר לא אבקש,
יש אהבה לי יש
לך יש אהבה
ילדימדים: יש אהבה לי יש,
מבט עיניו כמו אש,
וכול יוופו כובש,
יש אהבה לי יש,
יש אהבה לי יש,
אותו רק אהפש,
כל ליבי ורוח
ילדימדים: יש אהבה לך יש
לי יש אהבה,
לי יש אהבה.
ילדימדים: לך יש אהבה.
ממי: לי יש אהבה!

ממי: בשמחה
ממי, ילדימדים, דובים וגהיליות:
ביחד משפחה, משפחה, משפחה,
באהבה, באהבה, באהבה, באהבה
יש אהבה.
יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש אהבה
היא נמצאת כאן בסביבה,
בוואר נשחק אליה,
במשחק מלחבים,
מי שmagala אותה,
הוא ראשון לאהובים.
יש, יש, יש, יש, יש, יש, יש אהבה
היא נמצאת כאן בסביבה,
בוואר נשחק אליה,
היא טובה ומיטיבה,
מי שmagala זוכה,
בכל כולה באהבה:
כשיש אהבה, כשיש אהבה, הכל אגדה!
כשיש אהבה,
הכל אגדה!

(סוף מערכת א')

למלךה, נכון ?
נכון.

ולמי שבודאי מחהה בעת לישועה, ואני תקווע
לי כאן בארמון ומתרפסף.
נכון.

תגידו, כל מה שיש לך להגיד לי זה רק נכון ?!
נכון.

לחוכות למי כאן בארמון זה לא נכון ?
נכון.

אני חייב למצוא פיתרון אחר
נכון.

יש עוד משהו שאtan ידועות להגיד ? כי זה לא
 ממש מעודד אותי, וזה לא ממש מתחזר לי את
 מי שליל ! (יעצא)
הוא צודק !
נכון.

הensus לחיפוש מי ברוחבי המלכה נחל כשלון.
נכון.

או אתן חיבות לחפש איזה רעיון אחר, יותר
נכון, איזה גיון בפתחון !
נכון.

ולמה כל הזמן אתן אומרות נכון ?
כי כל מה שאמרו כאן זה נכון, וכל מה
שאמרתם, אמרתם בהיגיון, נכון ?
או למה זה לא נכון לומר נכון ?
ולמה שאומרים נכון, זה פתאום נשמע לכם לא
נכון ?
מה לא נכון בזה שנחננו אומרות נכון ?

בטי וקטיה :
מהממי :

מכשיקשישה :
בטי וקטיה :

מכשיקשישה :
בטי :

קטיה :
בטי :

קטיה :

תמונה 9 – בארמון

וכך, בזמן שבירר הרחוק הפה ממי לאמא
קטנה של הילדמים, יצא הניסיך מהממי למסע
חיפושים נרחב אחר בחירות לבו שנעלמה.
משסתנים המסע ללא הצלחה, הסתגר מהממי
בחדרו ולא ידע את נפשו. אחותו, הנסיכה קטי,
וחברתה החדשיה, בטי, המזוכירה האישית של
ממי, ניסו להרגיעו ולעודדו.
היא הייתה כל מה שביבשתי.
נכון.
וכולם אמרו שאין מתאימה ממנה להיות לי
לאשה.

בטי וקטיה :
מהממי :

בטי וקטיה :
נכון.

זהה כמעט קרה, ולא קרה !
נכון.
ומה שהוא נעלמה, עשתה כל מה שהוא נכון.
נכון.

ולא מצאתי אותה, ואין לי פיתרון.
נכון.

אייפה לא חיפשתי אותה ?
נכון.
בדרום, במצרים, במצרים ובמצרים.
נכון.

**חיי אינם חיים יותר בלעדיה, אם אוותר על
אהבתה, אוותר גם על חי, אך חי חשובים**

מכשיקשישה :

מהממי :

בטי וקטיה :

מהממי :

מהממי :

לחצר. וזה הכיש אותו כאן, וזה עקיצה אותו
כאן, ואלו נכנסו לו בכל חור אפשרי, והוא נפל,
ככה בתוך הבור שchapר לעצם הצעפה שרצה
לנטוע בחצר. ושם גם קברנו אותו, ושיצפץ
עכשו כמה שהוא רוצה.

והבעל הריביעי?

האבא של מי? אה איתו זה היה הכיל, איך
עשינו העברת בעלות על כל הרכוש שלו,
כלומר שהוא מעכשו שליל, דחפיו אותו
בעדינות מתחת לגללי הרכבת. אפילו לא
קברנו אותו, כי לא היה כסף.

אבל עשתם העברת בעלות?

נו, ומה את חושבת היה כל הרכוש שלו?
מה?
מי? זה היה כל הרכוש שלו!
חוצפן.

ולמה את חושבת שהוא מת? עכשו תורך.
בעלי המלך הותיר אותו עם יותר מדי רכוש,
יותר מדי אחירות, יותר מדי התחביבות, את
ידעעת. כל-כך קשה להיות המלכה, רק האיפור
בבוקר זה בערך שעתיים.

תגיד,

מה?

את עוד פוחדת? (**מביטות במרקח**)
כן.

תנסי, מה יש לך לפחד, היא מתה ממזמן. ממי
מחוסלת, אין יותר דבר כזה שקוראים לו ממי.
כדי לי?

מלכה:
ممימימה:

מלכה:
ممימימה:
מלכה:
ممימימה:
מלכה:
ממימימה:
מלכה:
מלכה:

ممימימה:
מלכה:
ممימימה:
מלכה:
ممימימה:
מלכה:

אם זה נכון, אז מה אתם רוצים שנגיד שהוא לא
נכון? (**יעיצאות**)

מتشكישה:
בקיצור, כל הארמוני יצא מדעתו, מהמי הסובל
קורה את גפשו מול כולם,ומי שהיא סמל
המלך, כוכב אופנה, אליל נער, גבר
שבגברים, נטיר הנסיכים הפך להיות שר כל'י.
מלך ולממיימה חסודות הרחמים לא היה
אכפת, והן לא גילו לו על המעשה הנורא. רק
משחקי הרמי ומלהחים החדשה שלון היה
להן אכפת; ואם תשאלו אותי, החברים הו לא
תוביל לטוב, כי רוע פלוס רוע זה רוערעו. ועם
רוערעו שכזה לא כדאי להסתבר.

ممימימה:
ובכן, איפה היינו מלכלה?
אצל בעל השני, מימיונה.

מלך:
אה, בעלי השני ביקש שאכין לו תה, ואני אף
פעם לא הסכמתי להכין לו תה, אז זה שפטאים
הסכמתי עודrat את חזרו, מה פתואם אני
מסכימה להכין לו תה? או הכנתי לו תה עם
שתי כפיות רעל במקום סוכר, ככה שישתוק,
והוא שתק. קברנו אותו עוד באותו הערב.

מלך:
ممימימה:

בעלי השלישי, החליט לצאת לעבוד בגינה
דווקא אחרי שהוא סיפר לי במצב נחוצה שלא
נותרה לנו שום פרוטה בkopפה, כי את הכל הוא
הפסיד בהקפה של הקלפים. או שיחרرت את
הנחש הארטsi, שמי מגדلت לה בצנצנת, ואת כל
הדברה, שמה מסתירה מתחת למיטה, ואת כל
חוות הנמלים של מו וממה, וכולם יצאו בשמחה

בטיה:

מלך:

מלך:

מלך:

מלך:

מלך:

יותר מדי, יותר מדי בשביל שאני אמשיך להיות קופה והוא תמשיך להיות הכל יפה במלוכה. מכשי, הביאי לי את קופסת התהיפות, שמחסל על בטוח !

בהכנותה, מלכתי.
ניקח את תפוח המות ונצא אל העיר.
אבל ממי זהזה אותן.

היא לא ! מי תמיד אהבה קרקס, ואנחנו נתחפש לנערות קרקס, נערות מקורקסות, נערות מקורקסות מזרחות. מי אהבתת מאד את אגדות המזרחה, ניקח את המשרחות שלוי.

שלנו, אני מבקשת לציין.

שלנו כמובן. ונלביש אותן בגדי המזרחה המפתחים, ואנחנו נהפוך לצמד נוכבות אגדות המזרחה הקסומות, טוליה וחליליה !

הווד מעלהה, הנה היא קופסת תפוח המות, אך לפני שתשתמשו בו עלי להזהרין. מבקשתה, אין לנו את כל היום, דברי מהר. מי שמשתמש בתפוח הרעל, מביא עליו את קיללת הדמדומים.

נו באמות, מה היא רוצה האישה הזאת ?!
כל מי שנוגס בו מטיל קיללת דמדומים על כל בני האנוש מסביב.

קיללת דמדומים, מה זה ?
זה מה שכותב לי בספר המכשפות. שיטויות של מכשפות קשישות ובחלטי שפויות. תודה רבה לך, קדימה בדרך !
לאן ?

מכששישה :

ممימה :

מלכה :

ممימה :

מלכה :

מלכה :

ممימה :

מכששישה :

מלכה :

מכששישה :

מאוד ! החזיר את ביטחונך האישי לחיקך, השיבי את חיוך ושמחה לך.

מלכה :

אני ממיימתה, מה הייתה עשוה בלעדיך.

מלכה :

מראה, מראה, אל תאצזני, אמרי נא לי, מי

היא, מי היא היפה ביותר במלכה ?

מי.

מי ?

אני לא מאמין, עדין מי ?

מי ?

מי ?

איך היא לא מתבינה ?

מלכה :

הרי השארנו אותה בעיר, בודדה, מאכל

לאירועים.

מלכה :

היא בטח התהנפה אליהם, אני מכירה אותה,

היא עם כל הטריקים הקטנים האלה שלה.

מלכה :

חווצפנית ! מה היא נדבקת כה לחיים, שתמותה

כבר.

מלכה :

היא בחיים, זו זאת חוותה !

מלכה :

חביבים לחזור לעיר.

מלכה :

חביבים ! מכששישה תתגלגלי לכאן !

מלכה :

כאן, הווד מעלהה !

מלכה :

מכשפות שיפורת לי על הקופסה עם

תפוח הרעל ?

מלכה :

תפוח המות המהטל.

מלכה :

אני צריכה אותו, יש לי בחורה שמאוד אוהבת

תפוחים ואת החיים ; ולדאבוני היא נאהזת בהם

צא לדרך, יידי. נערה שכזאת שווה השקעה!
אני אמצא, אני אמצא
אני יוצא במרוצה,
אני חזק כמו פצחה,
אני אמצא, אני אמצא,
אני ארדוף את גורלי,
ודממי שוב תהיה שלי
אתן צודקות, גם נסיך יכול לטעות,
איך לא חשבתי על אופציה שכזאת;
מממי חטופה, עצובה בעיר זורה,
זהו הי בתח הסיבה, שהוא לא התקשורה.
היה באתרון, دمشק, היה בתח בפריז;
נשחרר תמורת כופר, אדרות בטור בקשייש.
רווצים להחליש את כוחי וביתחוני,
אבל זה לא אני, שאתחחש למצחוני.
מממי, ממי, אותו אני אמצא
אהפוך את העולם, אכנס באין מוצא,
מממי, ממי, אני כל-כך אוהב אותך!
האהבה מעלה הכלול, מהמי עלי בשרו לומד
וליטפוף הזה בסוף, יהיה בטוח הפי אנך!
אני אמצא
כון, הוא ימצא! אחורי נצא במרוצה.
חווק הוא כמו פצחה
אני אמצא
כון, הוא ימצא
חייב לרדוף את גורלו,
ודממי שוב תהיה שלו
אני אמצא

ממיימתה :
מהממי :

לטיל בגן.
ולאכול דובדבן!
לפקודך מלכתי!
אדירות מי שננתן לה רשיון! ומהמי מה?
מההמי נכוון? צוין להרחק אותו מהסביבה,
הוא יותר מדי מhapus את ממי, יותר מדי עושה
רעש מזה שהוא נעלמה. בסוף הוא עוד ימצא
אותה לפניו בעיר. חייכים להעיף אותו מכאן.
לאן?
לrome, פאריז, לונדון, אמריקה, שיפליג אל
העולם, שייעזוב אותן.
מצוון
שיחפש את ממי בחוץ לאرض.
שם הוא כבר ישכח אותה, בחוץ לאירז
מההמי! מההמי! (מההמי נכנס)
מה, אמא?
תודוקף כבר ותקשיב לי! מה קורה לך? אני
חייבת להבין!
באמת, מה קורה לך, מה זה כאן, בית אבות?
מה קורה לך? מסתובב כמו תינוק שמתיפח
וגונת.
מה קורה לך, את מי המסכנה למות לבך אתה
זונח?
חפש אחראית באופן בהול
היא בטח נחטפה ונמצאת בחו"ל.
חצץ אל העולם בעקבות החשדות.
תתעורר את האיים, תחרוש ת'יבשות.
תעורר חיפושים, מהזריחה עד השקיעה.

אורו פסטר
מלכה:
ממיימתה:
מכשקשישה
ממיימתה:
מלכה:

ממיימתה:
מלכה:
ממיימתה:
מלכה:
ממיימתה:
מלכה:
מההמוני:
מלכה:

ממיימתה:
מלכה:

ממיימתה:
מלכה:
ממיימתה:
מלכה:
ממיימתה:
מלכה:

מחוזות הזמר

בתקווה להחזיר את ממי הביתה.
ובעיר, ממי המקסימה הפכה לאמא קטנה של
שבועת הילדיים, היא לימדה אותו כל מה
שהיא ידעה, ספרה להם סיפוררים יפים
שהמציאה, וניסתה לנחל את בקתה הילדים לפי
כללי הנקיון והסדר עליהם חונכה, וחיכתה
למהמיшибו להחזיר אותה אל הארון. אך
מי לא ידעת שמהמייעשו ברומה או
בפריז; ומלכה, שהיא עכשו טולילה, וממיימה
שהיא עכשו חיללה, מפוזות ומקפצות
במורחות אל עבר בקתה הילדים בעיר;
lohנות ולהנות אל מופע תפוח המנות
המצמר.

בן, הוא ימצא,
אחריו אנחנו בריצה,
 אנחנו כל הזמן איתנו,
עד שימצא את אהובתו;
 והוא ימצא,
אני מצא, אני מצא!
(בטי וקטי ננסות)
ממי מטה, אוֹי ממי, ממי שלי מטה, היא מטה,
היא מטה!
היא לא מטה
היא לא? איך את יודעת?
משהו מוזר קורה כאן, לא ראת? מלכה
וממיימה בהכנות, הן בדרך לאנשואו
ומה זה האנשואו זהה?
אולי האנשואו הזה נמצא אצלם בהקלטה?
יש לי, יש לי... את זה... (מפעילה טיפ'
ששותם את קולת של מלכה)
שטוויות של מכשפות קשישות וכלהי שפויות,
תודה רבה לך... קדימה בדרך...
את רואה הן יוצאות בדרך, הן יוצאות אל מי
נכון, קדימה אחריה,
נסכל כל משימה,
ונחויר אותה לארון למהמי!
קדימה בטוי, אנחנו ננצח! אנחנו קטי ובטי
הבלשות שלא
לא, לא, לא מרפות!
וכך יצאו קטי ובטי הבלשות בעקבות
ממימה, מלכה ונערות הקרקס המחופשות,

לא, יש להם אבא ומما משליהם
אייפה ?
בכבודם שליהם, הבית שהדרך אליו הם איבדו,
אתן מבינות ...
חולילה
וטולילה
אנחנו מוחפשים את הדרך הביתה, אם הגעתנו
לכאן בריאות ושלםות
בריאות
ושלםות
אולי אפשר לבקש מכון שתחזירו אותנו הביתה,
בדרכן שהגעתנו הנה. אתן מכירות את הדרך,
נכון ?
מכירות טוב מאוד.
אנחנו נחזר אתכם.
שמעתם ילדיידים, חווורים הביתה !
(*הילדיהם שמחים*).
שקט !!! לא יכולה עם רעש. שבו, תאכלו !
או מה ? אף אחד מהם הוא באמת לא שלך ?
לא, אני ערדין לא התחתנתי אפלנו.
מה את אומרת ?
ערוב החותמי נחפתוי וננטשתי כאן בעיר.
מה את אומרת ?
לא יפה.
מאוד לא יפה
שלא נרע, יש כזאת אכזריות בעולם. אפשר ?
בקשה, בתיאבון, או אתן באמת תחזירו אותנו
הביתה ?

תמונה 10 – בקתה הילדיים

ממי:	cols מוכנים לאירועה ?
ילדידמים :	כן !
ממי :	בתיאבן
מלךה ומימימה :	תורה.
מלךה :	סאלאמ עליים
מלךה ומימימה :	עליכום וסאלאמ
מלךה :	שלום
מלךה :	אני היא טולילה.
מלךה :	ואני היא חיללה.
מלךה :	אנחנו המקורקסות.
מלךה :	מקורקסות ?
מלךה :	כוכבות הקרקס המזרחי הנודד "אהלן וסהלן".
מלךה :	"אהלן וסהלן" ?
מלךה :	אלו הן משתפות המופע המשגע שלנו.
מלךה :	מורפע ?
מלךה :	נכון שעת אהבת הופעות מזרחיות ?
מלךה :	הכי
מלךה :	או הכיר נא את מדרין ומדלנה, מרלין ומרלנה.
מלךה :	שלום מדרין ומדלנה, שלום, מרלין ומרלנה.
מלךה :	בקשה, בואו הצטרפו לארוחה. אלו
מלךה :	הם ...
מלךה :	הילדים שלך ?
מלךה :	כל-כך חמודדים
מלךה :	זה מפתיע שיש לך כל-כך הרבה ילדים.
מלךה :	לא, הם לא שליכי.
מלךה :	הם לא שליך ?

אל תשאלו שאלות מודיע
קינוח זה לא ביטוח, בטוח!
בספר הביריות כתוב שזה נבן,
אחרי הארוחה ללכת קצת לישון,
לזוחל אל המיטה על הגחון,
לשחרר את כל הגוף ברפין, זה שגען!

במשפחחה שלנו, גם נהוג לחלום
חלומות מעוררים, שמלאתפים בחום,
או סיטוט אים, שתוקף פתואם
את כל מי שדרוכה עושה בתום לגיהנום.

בואי אכלי מקינות,
וואחריך נשבך לנוח.
אל תשאל שאלות מודיע
תקח אותך הרוח למסע פרוע!
כמו הנחש שהרעליל את נשמה
של האשיה הראשונה – חוה,
נרעיל את נשמה,
ושוב אהיה ה כי יפה,
ושוב אהיה לי בשלווה.
יבוא האור לממלכה
או קדרימה, עשי טובה לאמא.

אכלי מהתפות,
אכלי מהתפות,
בל שום משא ומתן
ובלי כל ויכוח!
בואי, אכלי מהקיןות,

ممיממה:

מלכה:

מלכה, ממיממה
ונערות הקרקס:

מלכה וممיממה:

מלכה:

ممיממה:

מלכה:

מלכה, ממיממה
ונערות הקרקס:

בשמחה. אפשר? אני כל-כך רעבה.
בבקשה. קדרימה ילדיידים בוואו, בזמן
שהמקורקסות אוכלות,
אנחנו נתכוון... קומו קומו

רגע, רגע, שוויה, שוויה, מה כהה באמצע האוכל
אתם קמים? זה לא בריא כהה לקום באמצע
האוכל, אתם לא יודעים?
ועוד לפני הקינוח

אני מצטערת, זה כל מה שיש לנו לאכול,
סליחה, אבל היום אין לנו קינות.
בואי בואי, חביבה, זה שאין לכם קינות זה דבר
ידעוע!

לכן הבאנו לכם קינות מעולה.
מה?

הפתעה
בקשה לשכת, להירגע, קדרימה, עם הcppים
עם הcppים?

מוכנים
למה?
לקינות

במשפחחה שלנו זה מנגג ידוע,
מוני הוא על מגש כל השבוע,
סגור ת'אrhoחה באופן די קבוע,
אנחנו אהבות אותו כל-כך, את הקינות!
בוואו אכלו מהקיןות,
ואחר כך נשבך לנוח,

מלכה וممיממה:

זאת קיללת הדמדומים.
מה קרה כאן, שכולם ככה ישנים ולא
מתעוררים
זאת קיללת הדמדומים
בואי, בטי, נחך מהר את מי שלנו היקרה
הביתה לאرومון
ומה עם הילדרים?
איך נסחוב אותם?
ומה עם מלכה ומミימה?
шибשארו כאן, ככה.
אבל זאת אמא שלן
או מה? אחריו כל מה שהוא עשתה, מגיע לה
קצת מנוחה כזו בא נוחה. ככה וככה וככה.
כן, וגם לממיימה מגיע, ככה וככה וככה.
שתחשן לה ככה, אמן סלע, לנצח נצחים. אוּף
פתחום כל-כך התעניפתי לי.
בטי, קידמה, בואי עורי לי לחת את מי
לארוםון.
אבל אני עייפה.
מה קורה לך?
אה... אה... לילה טוב קט.
בטי מה קורה לך, בטי, בטי!
אני מבוהלת.
נפשי משתוללת.
לקטני ולבטני.
אני מבולבלת.
נפשי משתוללת.
בטי, מה קורה לך? אל תגדי.

אַבְשָׁקְשִׁישָׁה :
כְּתִי :
אַבְשָׁקְשִׁישָׁה :
קְטִי :
כְּתִי :
קְטִי :

בטי :	מה קורה כאן, בטי, מה זה ?	קטי :	הם כולם מתו, הנה מי שלி המותק, היא מתה, מי שלוי !
קטי :	היא נושמת היא נרדמת מהקללה.	מכשקשישה :	ממה ? מקילת הדמדומים.
קטי :	מה ? עם מי את מדברת ? לא יודעת.	מכשקשישה :	מה ? מי המותק שלנו, מסכנה, היא מתה. הם מתו, כולם מתו.
בטי :	הם לא מתו, הם רק נרדמו למאה שנה. אהה ! נכון, הם נושמים, הם נושמים	מכשקשישה :	אתם נשבכ לנווח.

מחזות הזמר

בטי, בטי, אני קוראת לך, אחות
כולם כאן ישנים כמו פגרים,
בתה נחעורר בעוד מאה שנים.
אחות שליל, אחות,
על החלב שכאן נשף,
כבר מיותר לבכות.
טוב, אף אחד לא יעוז לומר
שלא nisiת לפחות!
אחות שליל, אחות,
נשות אנחנו תאומות;
אבל עכשו מספיק עם ססמות,
כי אנחנו נעלמות,
כן, אנחנו נעלמות!

(בטי וקטי נרדמות עם כולם)

וכך נרדמו להם כולם, והזקנות הופכת לשעות
והשעות לימים והימים נושקים ללילה ויום
הוא שבוע ושבוע הוא חודש וחודש הוא תריסר
חודשים ותריסר חודשים הם שנה, שנה ועוד
שנה והנה חולף לו עשור, ומעשור לעשור
חולפות להן השנים, וכולם ישנים. ורק אני
מכשישה הקשישה, היחידה שURAה בכל
המלךה, כי קילות הדמדומים לא משפיע על
מכשפות, בעיקר אם הן טובות. ודוקא אני,
שכל כך קשה, ממשיכה לי להקשיש ולהזכיר
למהמי הנסיך. גם מהמי הטוב לא יכול
בקלה, כי באותה העת הוא שהה מחוץ

מכשישה:

בטיה את מקשיבה לך? היישורי איתני!
במאבק אחות, צריך שילוב כוחות.
לא להרבות ולהמשיך למחרות.
לא לחת לקרקסיות לקרקס
אותנו, סתום למחוק,
לא לחת שייעשו משחינו צחוק
קטי, מה קורה לך? הרגעי,
את מחומרת, תתקרי!
אין כאן מאבק, רק עיפות קללה;
אחרי האוכל, השובה הבטלה.
ニישן מעט בהמלצת המקרקסות,
ונחעורר טריות עם הקללה,
כי זהה ההתחלה לקראת המטלה!
אני מתעקשת,

לגורלו חוששת,
לבטי ולקטי
אני מנוחת,
שנפלו ברשות.

בטיה:
אני מתעלפת,
כוכבים כבר קופתת,
בי' קטי מבטי,
אני מרחפת,
מעל חולפת.

קטי:
בטיה מה קורה לך? אל תבגדי,
בטיה תחעורי, בבקשת אחותי
עכשו גם אני מאבדת כוחות,
במצבנו הכל כבר יכול לקרות.
בטיה, בטי, אנחנו נעלמות

לא מהמוני, אני אמنم קשייה מואוד מאד, אך עדין יש بي כוחות. הבט, מהמוני, הנה אהובתך ממי ישנה שנת נערות ביער, היא נרדמה לפני כמה שנים, הבט בה מהמוני! (כברטה קסם נגלה העיר)

מי שלוי אהובתי? מי שלוי? מי שלוי והנהAMI ואחותי וממיימה ובטי, מה הן עושות כאן? מי אלו כל הילדים האלה, מה זה?

סיפור ארוך מהמוני, ארוך ומסובך.

ומי נראית בדיקוק כפי שוכרתי אותה נשק אותה מהמוני, נשיקתך תעורר אותה ואת כל הממלכה.

נשיקתי? כן, רק בעורתה יחוור שעון הזמן הממלכתי לתקתק ולהעיר את הנרדמים.

מckerשישה, אהובתי תעורר ותמצא מולה נסיך ז肯 ועייף, אני לא מוכן להעמיד את מי בניסיון כל-כך קשה. אסור לחתת לנערה צעריה ויפה שכומה להיות עם ז肯 וקשייש שכמוני. עדיף שתישן לה כך לעולם עד. אני מעדיפה למות בשקט עם זכרונותיי.

אביר אתה מהמוני, אביר שבאים, נסיך שבנסיכים. בוא מהמוני, נשיקתך עיר את מי מהתרדמה, מיד אחר נשיקתך צא מהר ככל שקישותך אפשרות, לך אל הארון, כוחות הקסם שלי יהפכו אותך צער כפי שהיה לפני מאה שנה, וממי תמצא אותו מהם וצער כשhai תשוב אל הארון. אך חייב אתה

מckerשישה:

מהמוני:

מckerשישה:

מהמוני:

מckerשישה:

מהמוני:

מckerשישה:

מckerשישה:

לגבילות הממלכה, וגם לקללות יש גבולות. והנה עכשו, הוא חזר הביתה, קשייש ועייף כמווני, מדדה במדדרונות הריקים של הארון.

מהמוני:

מckerשישה: מהמוני, ספר לי על מסעותיך בעולם!

שנתיים על שנים מckerשישה חופשתי בארץ רחוקות את מי. בכל מקום אליו הגיעו קבלו אותו בכבוד ושמחה. וכך ביום של הנהה, שכחתי את אהובתי, ונשכחתי אל התענוגות וההרתקאות שנקרו בדרכי. וכשעיפויי מין המסיבות והטיפולים היה לבי להחש לי כל פעם מחדש, בכל הנקאות והכבודים אינם ולא כלום ללא מי, ומיד יצאתי לעבר ארץ אחרת בתקווה לפגוש את אהובתי; ושוב אותו סיפור, ושוב אותו גלגל, ולא ידעתי מנוח ולא היה ערך לכל המראות שראיתי וכל החוויות שחוויתי, מckerשישה, בזבוזתי את חי. קולתי באhabit את אמרת, וטיפש אני מckerשישה שלא ידעתי להבין שם מזמן, בכל המסעות האלו הם רק שקר ובריה, וכל חי היו מסך עשן של חלומות שוא, וכל חי היו מערכות של אהבה ואכזבה.

מckerשישה: אהוב אתה מהמוני, כפי שלא פגשתי אהוב מעולם.

יודע אני עכשו על אהבה יותר מכל אדם אחר בעולם, אך מה זה משנה? קשייש אני וחולה, ורק הזיכרונו המתוק של מי מחזיק אותו בחיים. הנויחי לי ולזכורותיי.

מהמוני:

מckerשישה:

מהמוני:

אתן רימיתן אותי
אני, מה פתאום ? זאת היא
אנני ? זה היה רעיין של !
אתן רימיתן אותי. נטשتن אותי בעיר, בלילה,
בגשם. איך אתן לא מתביישות ?
ואחר כך זה לא הספיק להן, אז הן התחשפו
לקרדניות הבטן המכוערות האלה.
ואז הן עשו ...
כן, מה בעכם עשיתן ?
כן ממיימה ומלכה המגוחכות, מה בעצם
עשיתן לי ?
מה שעשינו, הבנו לך במתנה תפוח.
נכון תפוח, אני נזכרת, תפוח שבגללו נרדמתי.
וגם אני נרדמתי.
וגם אני נרדמתי.
או מה, גם אני נרדמתי.
ומה, גם אני נרדמתי.
ילדמדים קומו, חמודים, חזורים הביתה.
לאן, לארמון ?
זה לא עניין ?
זה לא ענייני ?
תשתקי כבר
אני, אני המלכה
כבר לא
כבר לא ?
מה מלכה, את כבר לא המלכה ?
כשנגייע לארמון מהמי יסדר את הכל
אה, מהמי בחוץ לארץ !

מי :
מיימתה :
מלכה :
מי :
בטיה :
קטיה :
בטיה :
מי :
מלכה :
מי :
בטיה :
קטיה :
מיימתה :
מלכה :
מי :
מלכה :
מי :
מלכה :
בטיה :
מלכה :
מי :
מלכה :
מי :
מלכה :
מי :
מלכה :

לשמור כל זאת בסוד !
מהמי : תודה לך מכשキשה
מכשキשה : תודה לך מהמי
(מהמי נשק לממי ונעלם)
מי : או, אמא, מה קרה לי ? כלכך הרובה חלומות.
מה זה היה ? והתעם ? אני מכירה את התעם
זהה מפעם, מה זה ? (כולם מתעוררים)
מיימתה : מה זה ? מה זה ? מלכה קומי כבר
מלכה : מה זה היה ?
מיימתה : מה אני יודעת ... נרדמנו
מי : כן
מיימתה : את מיימתה ?
מי : לא
מי : את כן, ואת מלכה, המלכה.
מלכה : כן בטח, מה כן, בטח שלא אנחנו המקורקסות.
אתן לא מקורקסות ולא כלום.
בטיה : בטיחלי
מי : ממש פגישה מחוזה.
מיימתה : קט'י
קייטי : אל תשאלו על מה שחלמתי, חלמתי שם מיימתה
ומלכה התחשפו לנערות קרכס מורהיות. אה
הנה אתן. מה זה, יצאן מהחלום שלי ?
כן : מה פתאום אנחנו יודעות עליכן הכל

תמונה 11 – באրמון

וכך הובילה ממי בעוז ובביטהו את הילידים
ואת בטוי וקטיו הטובות כל הדרך האורכה אל
הארמון. מהימי התקיף העניש את האמהות
מיד לאחר ששמי תארה בפניה את המעשים
הנוראים שהן עשו ומינה אותן לשוטפות רצפת
המסדרונות, ואני, צעירה במאה שנה, נופתית
לهم לשולם מחלון חדרי. אותו חלון שמננו
צפיתי בהגנה בפגישתם המחודשת והמרגשת
של ממי ומהימי.

מהימי אהוב שלי, מהימי אני כל הזמן ירעתי,
כאן עמוק עמוק בלב, ידעת שזה היה אתה,
אתה נישקת אותי. אבל כשהתעוררתי, ראיתי
אדם זקן, קשיש, קשיש מאד, קשיש אבל דומה
לך, מהימי משהו. משהו היה בו, ממן.

את צודקה, ממי.
אני צודקת?
כן, את צודקת.

או מה, מה זה היה? מי זה היה מהימי?
זה סיפור ארון.
אבל עכשו יש לי את כל הזמן שבולם,
מהימי, כי ישנתי לדעתו איזה מאה שנה,
מণינום!

נכון.

באמת?

כן, גם זה סיפור ארון.

מהימי עכשו שאנחנושוב ביחד יש לי את

מckerשisha:

מי:

מהימי:

מי:

מהימי:

מי:

מהימי:

מי:

מהימי:

מי:

מהימי:

מי:

מהימי:

מי:

מהימי היה כאן.

איך את יודעת?

אני יודעת.

היא יודעת!

קדימה ילידים. חוזרים לארמון.

לא, נראה לכם את הדורך.

לא צרי, תשארו כאן.

לא, אני רוצה לבוא אתכם.

ممימה

מה את רוצה?

בואי לכאן, מיד!

תשתקין, שמעת, את כבר לא המלכה

ממימה

תשתקין, אני רוצה הביתה.

גם אני רוצה הביתה, מהימי.

גם אני רוצה למשמי. מי את יודעת סיימנו

להכין לך את השמלת לחתונה. היא יצאת

מהמת.

אולי תשתקין כבר זההו, טוב? קדימה, חוזרים

אל הארמון.

מלכה לא שמעת, קדימה חוזרים אל הארמון

מדלן, מדלנה, מרلن ומרלנה, קדימה, חוזרים

לארמון!

ואם שוב יקרה לי משחו?
הלילה לא יקרה לך דבר.
ואולי לא נלך לישון, ואולי נביט על ההכנות
להחונה מן המרפא? ממי, הפחדים והחששות מביאים מזול רע. את
חייבת לבתו ב'. ועכשו.
חדר השינה החדר שלך ואת מיטת הקומות
המלכותית, שבודאי תרדמי עלייה בקלות
ובמהירות.

(ויצאים. מלכה וממיימה נכנסות)

מכשקשייה תתגלghi לכן.
אבל אתן שוטפות שם.
אנחנו שוטפות שם וכן ובכל מקום.
וזה יעלה למממי של'i ביקור.
מה, את פוחחת מקצת מים?
הגיגלים שלי. זה מסוכן. תתגלghi אליו, כבוד
השותפה
או, זה יעלה גם לך ביקור. תגידי, איך זה שאתה
עוד לא מהת? בת מהה ולא מהת. כמו ממי, אתה
לא רוצה למות!
מי מתחנת מחר עם הנסיך מממי, ואם
משהו ימות זה אתן, מנגנה!
זה מה שאתה חושבת.
ומה תעשו?
את זה את תגידי לנו.
כי בצוואת בעלי המנוח כתוב שrok נסיכה

ממי:

מהממי:

ממי:

כל הזמן שבעולם לכל הסיפורים הארכיים,
במיוחד אם אתה תספר לי אותם.

ואם אספֵר לך תאמיini? אני מכיר אותך ממי,

את לא כלכך מהראמין להכל דבר!

ככון, אני לא מאמין. כמובן, שוגם מה שקרה

עכשו, בעצם לא קורה?

זאת אומרת ששוב אנחנו ביחד, ושוב לא יהיה

ביחד?

עתה נחיה יחדיו לנצח

از הערב, עכשו, כאן, אני מבקשת, מיד!

להינשא!

כאן?

כן, כאן עכשו, למה לא?

אפשר לחכות עד מחר בערב?

לא

למה, ממי?

כי, כי עכשו אנחנו במצבות?

מוני, שניים חיכיתי לרגע הזה והוא מציאותי,

תאמני לי, הוא מאר מציאותי

ואין סיכוי שאיזו עלילה כזו בא קטנה, אייזו

הרופקה כזו לא מציאותית שכזאת, חנס

לנו כאן פתאום ותבלבל ותקלקל לנו את הכלול

כמו תמיד?

מוני, את חייבת להירגע, הכלול בסדר, הכלול בא

על מקומו בשלום.

הישאר עימי הלילה

מחר הוא יומם חתונתנו. ולפי החוק הממלכתי

אסור לי להיות אותך באותו החדר...

יכולת להתחנן עם מהמי, ומהמי לא יודע
שמי לא נסיכה
ואני יודעת טוב מאוד שמי לא נסיכה, אני
הכרתי את האבא והאמא שלה. תאמין לי, אם
היא נסיכה אז אולי נסיכת הזבל.

ממיימה:

ובכן?

ובכן?

חציעו לנו כבר הצעה.נו, בשביל זה אני
משלמת לך.

ממיימה:

שילמת.

שילמתי, בסדר. ועבדשו אני שופטת, מרוצה?
טוב, אני מיד חוזרת. כבוד שופטות רצפת
המסדרונות, חכו לי כאן.

מלכה:

לא סובלת אותה. כל בוקר אני מתחה שיזדיעו
לי שהיא כבר מתה סוף סוף. פגר על גלגים זה
מה שהיא.

ממיימה:

כן. מתגלגת כאן בין הרגליים, עושה סימנים
של צמיגים על הפוליש שלנו.

מלכה:

ומתעקשת לא למות.

מלכה? שמת לב שאף אחד לא רוצה למות כאן
מסביבנו?

ובכן, זה זה!

עוד קופסא?

ודאי, קופסת אפונת הנסיכה
קופסת אפונת הנסיכה?

כן, אתן רואות את גרגר האפונה הקטן זהה?
אני לא כל כך.

או תחתמי!

מלכה:

תשתקין!
כבוד שופטות רצפת המסדרונות, אני קוראת
אתבן לסדר!
בסדר!
ובכן, אם תנייחו אותו מתחת למזרוני מיטה
הקדומות המלכותית של ממי,
כן?
ואם ממי לא הצליח להירדם בגלו,
בגלו?
כן.
בגלל גרגר כזה קטן?
כן. סימן שהוא נסיכה, נסיכה עדינה ומעודנת,
נסיכה נפלאה מיום היולדה.
אה, היא תירדם כמו בול עץ.
צ'יק צ'אק.
בום טראח, היא לא תרגיש כלום והופ הופ, היפ
הופ הור... הור... עד מהר.
תורה לך, מפשקשייה. רענון נהדר.
בהתחלת.
בסדר, בסדר תחלגלי כבר מכאן.
בניסיון זהה ממי לא תעמוד.
וככה נעיף אותה מכאן באופן סופי מכל
המדרגות המבריקות לכל הרוחות.
בהתחלת חמוד, אתה תקוטנו האחורה.

(ויצאות. בטי וקטן נכנסות)

שמעת?

קיי:

ממיימה:

מפשקשייה:

מלכה וממיימה:

מפשקשייה:

מלכה:

ממיימה:

מפשקשייה:

מלכה:

לא יכולה להירדם;
לא נרדמת, לא נרדמת
נמאס להלחים,
ספרתי כבשים – אלףים,
ישרתי מזומנים בידיים,
חרקתי שעות בשינויים,
עצמתי חזק ת'ענינים.
אני לא מבינה, אני סתם מתענה,
ענין עצמת ועדין לא נרדמת,
אני לא מבינה, זאת תקווה מגונה,
שאני מתחפלת ועדין לא נרדמת!
אני לא מבינה, אני לא מכונה,
ולא קוסמת שתעשה אותו נרדמת,
אני לא מבינה, אם אני כבר רודמה,
שיר ערש מזוממת ועדין לא נרדמת!
לא נרדמת, לא נרדמת,
לא יכולה להירדם,
לא נרדמת, לא נרדמת
נמאס להלחים
ספרתי כבשים – אלףים,
ישרתי מזומנים בידיים,
חרקתי שעות בשינויים,
עצמתי חזק ת'ענינים;
סדרתי טוב את הסדין וככלום עוד לא קרה.
אני משלמת את הדין, על מה שהוא נורא?
על מה?
על מה?
על מה? על מה?

ראית?
הן מעמידות את ממי בניסיון חדש
השותפות העולבות! קדרימה קטוי, יש לי רעינו
מקורי, שוכב וגאוניג. כי אנחנו לא ניתן
לשושטפה לנצח את קטוי ובטי שללא...
לא, לא, לא מרופות! (ממי על מיטת
הקומות המלכותית)
בטוי לא יכולה להירדם!
אני יודעת מוחקה. פשט חסרים לך כדים
וכריות. הנה כריה הזהב שלך ואני קוראת
למשרתים מיד
בטוי, זה מגוחך, זה לא יעוזר משחו כאן
עוקץ אורי ושורט אורי כמו נעצים בגב, כמו
קייפודים, רק זה חסר לי עכשוין, לא להירדם
בערב החותני המחודשת. ידעתה שאסור
למהמי לעזוב אותו. אוף, ידעתה שאם הוא
יעזוב אותו, מיד יצוץ לו התעועץ חדש לשגוע
אותו. בטוי, בטוי, איפה אתה?

אני לא מבינה, מחיר על מה
אני משלמת, אני לא נרדמת;
אני לא מבינה, איך בקורוי השינה
אני גלחמת, ועדין לא נרדמת;
אני לא מבינה, זאת תחשוה משונה;
לא הולמת, להיות בלתי נרדמת;
אני לא מבינה, את כל הטעם
של נערה שלא נרדמת;
לא נרדמת, לא נרדמת,

סליחה, סליחה, סליחה!
סליחה ומחילה, סליחה ומחילה
לי וללה, לי וללה
אבל מה אתן בוכות? בסך הכל מיטת הקומוטה
המלכוטית לא הייתה לי נוחה.
את נסיכה
אני מה?
את נסיכה, את נסיכה
תמיד ידעת שאות נסיכה.
כבוד הווד נסיכון
כבוד מה?
מי שליל, תשלתי לי על כל מה שעשיתי לך!
אם הייתי יודעת שבאמת את נסיכה לא הייתה
מתעללת בך ככה ורוצה שתמומי כל הזמן.
את נסיכה אמיתי. לבני יש נסיכה, כליה נסיכה
אמיתית!
אני לא מבין מה קורה כאן, ממי היה הגסיכה,
אבל רק מחר ברגע שהיא חנסה לי.
היא כבר נסיכה.
ואנחנו מבקשות סליחה,
את כבר נסיכה?
היא תמיד הייתה נסיכה.
ואנחנו מבקשות סליחה.
אין לי מה להתווכח אתה, כי מי בעני תמיד
היתה נסיכה.
היא תמיד הייתה
בסדר.
ומה עם הסליחה?

ممימה:
מלכה:
ממימה:
מי:
מלכה:
מי:
מלכה:
ממימה:
מלכה:
מי:
ממימה:
מלכה:
מי:
מלכה:
מהממי:
מלכה:
ממימה:
מהממי:
מלכה:
ממימה:
מלכה:
מהממי:
מלכה:
ממימה:
מלכה:

לא נרדמת, לא נרדמת
לא יכולה להירדם.
לא נרדמת, לא נרדמת,
נמאס לhalbם.
ספרתי כבשים – אלףים,
ישרתי מזרונים בידיהם,
חrokתי שעות בשינויים,
עצמתי חזק תיעיניים.
לא נרדמת, לא נרדמת.
לא יכולה לחלום;
לא נרדמת, לא נרדמת,
זה לא לילה ולא יום;
ספרתי כבשים – אלףים;
חrokתי שעות בשינויים,
לא נרדמת וזאת עובדה,
משתגעת במיטה!
על מה? על מה? על מה? על מה?
מהממי!!

(מהממי נכנס בדרכו אחורי מלכה ומミימה)

מלכה:
ממימה:
מלכה:
ממימה:
לי וללה, לי וללה
מה קורה שוטפות רצפת המסדרונות, בסך הכל
מי לא הצליחה להירדם בגלנו.
חטנו, חטנו!

מהמי? אם תתנהגו יפה בחתונתנו, אני מוכן לוותר לנכון על מינוי השטיפה ואז מה? מלכה: מלכתה? מהמי?: אני אשלח אתכן לטירת הקיץ שלנו לנוח כהה, כמה שנות. מלכה: אויה זה נהדר שם. מミימה?: באמת? מלכה: כן, רקי ורמי כל הזמן. מミימה?: ויש גם... מלכה: המון. ממי? או בסדר! מהמי?: אבל זה בתנאי שתתנהגו יפה בחתונתנו. ממי?: מה? מלכה: הכל בזכותו, את מקסימה אמא, די. ממי?: אויה, היא קראה לי אמא, הנסיכה קראה לי אמא (יוצאת) מהמי?: קידימה, אמא! מלכה: אווי, הוא קרא לי אמא. הנסיך קרא לי אמא (יוצאת, מהמי וממי מבחינים בבטוי וקטן שמצוינות מבין המודולנים כל עבודה וגן גודלים)

ממי?: בטוי, מה זה? בטוי?: צריך להחזיר את זה לגננים. מהמי?: מה זה? קטי?: מה זה? זה קלשון

קלשון במיטה? מהמי?: ואת חפירה? מהמי?: כן, מה, זה נראה לכם כלכך מוזר? בטוי?: וגם מגיפה. רק זה? מהמי?: לא יש גם מעדר! מה זה קטין? מה זה — זה מעדר. בגלל זה הן חשבו שמי נסיכה. וזה היה הרעיון המקורי, השובב והגאוני שלו! אני לא מבינה. ממיימתה ומלכתה החשבו שאני נסיכה בגלל שathan החבאתן מעדר, מגיפה, קלשון ואת חפירה בין המזרונים? כן. ואני השתגעת ולא יכולתי להירדם. ואת לא אמרת לי? בדיק. מהמי?, אמרתי לך שהחיבים להחתן עוד הערב כי הכל נעשה כאן מאוד מוזר. ואם לא נתחתן עוד ה... איז נתחתן עכשווי. למה לא בעצם? עכשווי? ! השעה ארבע בבוקר שעה מצוינה. קידימה בטוי וקטן, תבריוו על החתונה בעור שעה. בטוי?: בחמש? מהמי?: בחמש זה טוב? מהמי?: חמיש זה מצוין. בטוי?: לפקדותך, הנסיך

או עכשו זה הזמן להפסיק לḥלום חלומות
ולהגישים את החלום האמתי שלנו: החיים
במציאות לנצח שלך ושלוי!

(הילדימדים ננסים)

חתונה, חתונה, חתונה!
ילדימדים מה קרה?
חתונה, חתונה, חתונה!

ממי:

ילדימדים:

ממי:

ילדימדים:

למזוך הטוב, אח. (יוצאות)
מהימי, אנחנו באמת מתחננים?
מתחננים באמת באמת
או זה ממש קורה?
כן, זה ממש ממש קורה.

קטי:
ממי:
מהימי:
ממי:
מהימי:
ממי:

מהימי, אני חושבת על מה שאמרת לי, שככל
החששות והפחדים לא מביאים טוב שזה כל-
כך נכון. כי אתה יודע, מהימי, כל פעם שימושו
כמעט קורה לי, או הוא או לא קורה או קורה
לא באמת. כי כשהנפגשנו בגן האהבה, חשבתי
שהלא נפגשנו ואז הייתה בנשף, ואחר כך אמרו
לי שלא הייתה בנשף ואז היה קורה. אמרת
שנתחנן, וערב החתונה נטשו אותה בעיר. ואחר
כך אמרו, שלא נטשו אותה, ואז הריעילו אותה
בתפות. ואח"כ אמרו שלא הריעילו אותה, אבל
כשהתעוררתי ראייתי אותה, וזה לא הייתה אותה.
ואח"כ התברר שזה כן הייתה אותה. ועכשו אני
לא יודעת אם כל מה שקרה, באמת קורה לנו,
או קורה לנו בדמיון והכל כיל-כך כמו אגדה.
כמו אגדות.

מהימי:
ממי:

כן, כמו הרבה אגדות. ואני לא יודעת בעצם
איפה אני אם אני באגדה או במציאות. וכל מה
שאמרו לי עכשו, שאני לא נסיכה וכן נסיכה זה
מאור מבלבל אותי; ובעוד כשעה אני כן אהיה
נסיכה, נכון?

מהימי:
ממי:
מהימי:

ממי, את תמיד הייתה נסיכה ותמיד תהיה נסיכה!
כמו באגדה?
כמו בכל האגדות قولן!

לתעד את כל האגדות למען כל הדורות, בספר
היפה זהה שקוראים לי:

הכל אגדה!

אויך אתם ילדימדים מארוד חכמים! עכשו צריך
להתכוון לחתונה. קדרימה, ילדימדים, להתלבש
יפה יפה ולא לבלך את הבוגרים לפני החתונה!
תודה, מckerשisha.

על מה?

על האגדות. (יוצאים)

תודה לאגדות. כי כל אגדה ילדים היא פישת
חיים וכל האגדות יחריו הן חיים שלמים. ואם
חחיים יהיו כמו באגדות, כמו באגדה שלנו, אם
הטוביים ינצחו, הרעים יכשלו, הטוביים לרגעים

יסלחו וכולם יחיו יחריו בשמחה ושלום,
באושר ובעווער, אז גם את ואני, אני ואתה

נהיה כולם אגדה. זה הכל תלו רק בנו,
בכולם. ואם באמת תרצו, סימכו על המילה של
מckerשisha הטובה, אם תרצו, אז הכל יהיה
כמו באגדה, כי הכל אגדה. וקדימה לחתונה!

(כולם נכנסים מהודרים ברגי החתונה)

יש, אהבה לי יש
כל גופי גועש,
ולבי לוחש,
יש אהבה לך יש,
יש אהבה לי יש,
יותר לא אהפש,

מי:

משמעותי:

גשם:
מckerשisha:

יעיו:
מckerשisha:

יעיו:
מckerשisha:

תמונה 12 – אולם הנשפים

ילדימדים, ילדימדים שקט, בבקשתה!

אבל אנחנו שמחים

כי אנחנו מאושרים

כולם שמחים, וכולם מאושרים. אבל אני
צריכה עכשו קצת שקט, שאוכל להמשיך את
הסיפור. בוואו ילדימדים, בוואו אליו.

שםעת שמהמי וממי הצעו לנו לגור בארמן?
עם ההורים שלנו
והאחים שלנו.

בווראי ששמעתி, מה שאני לא אשמע? אני הרי
המצאתי את הכל!

מה, זאת את שהמצאת את הכל?
בווראי, כדי לכם לזכור ילדימדים, שכמו שככל
האגדות מתחילה עם היה היה פעם נסיך והיה
היתה פעם נסיכה, כך הן מסתיימות להן תמיד
עם: והם היו באושר וועשר עד היום הזה!
איתנו.

שם הילדימדים.
עם ההורים שלנו והאחים שלנו.

נון, הבנתרם ננון, ולמרות שהאגדות מלאות
בהרפתקאות טוירות ועלילות מותחות תמיד
הסוף הוא סוף טוב.

ו איך את זכרות ככה את כל האגדות?
אהה, אתם ילדימדים חכמים. ובכן בזמן שאתם
נרדמתם למאה שנה, אני בשל היומי
מckerשisha, נשארתי ערה וניצلتית את הזמן

גם אתה ואני, גם אני ואתה
נהייה ביחד אגדה.
כן, הכל אגדה, הכל אגדה,
אם תרצו, או הכל אגדה!
כן, הכל אגדה הכל אגדה,
גם אתם הייתם אגדה
כן, הכל אגדה, כן הכל אגדה,
גם אני ואתה כן תמיד באגדה,
כוי הכל אגדה! (טוף)

הנס כאן התרחש,
יש אהבה לי יש.
מי ו מהמי:
לי יש אהבה,
יש אהבה לי יש,
ידעתני שנפגש
ממי:
אסור להתייאש,
כשיש אהבה כשייש.
ממי ו מהמי:
כשיש אהבה, כשייש,
היא חזקה כאש,
וכל הגוף רוחש,
כשיש אהבה, כשייש,
כאן יש אהבה!
cols:

חמש אגדות יפות לכמ סיפרנו,
ושרנו לפניכם עשרים שירים;
במשך שעתיים נהנו,
לראות אתכם כל-כך מאושרים.
או בתמורה אתם מוחאים כפיהם,
תודה, יפה, לשחקנים אומרים,
כוי הכל אגדה, הכל אגדה,
לצח נשאר חבריהם
כן, הכל אגדה, הכל אגדה,
אם תרצו, או הכל אגדה
הכל אגדה, הכל אגדה,
אם תרצו, או הכל אגדה!
כן, הכל אגדה, הכל אגדה,
אם תרצו, או הכל אגדה
כן, הכל אגדה,
כן, הכל אגדה